Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1718 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 4 noiembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI:

Roadele lui Octombrie în viața internațională

ÎN TUMULTOASELE zile ale lui Octombrie 1917, proletarii și țăranii nesfîrșitei Rusii, sfărîmînd puterea exploatatorilor înăpoiului cu mîinile lor cea mai grandioasă cotitură din istoria omenirii. Ducînd revoluția socialistă la victorie, ei au revoluționat în același timp în modul cel mai profund întregul raport de forțe pe arena internațională. Triumful puterii sovietelor a făcut ca sistemul capitalist să nu mai fie unicul sistem de pe glob. A apărut un puternic stat socialist spre care au început să-și îndrepte privirile asupriții și oropsiții din toate colțurile lumii. Capitalismul a intrat în prăpastia fără de ieșire a crizei generale, măcinat pe dinăuntru neîncetat de contradicții tot mai grave. A început epoca revoluțiilor proletare în țările capitaliste, epoca revoluțiilor coloniale și în spatele frontului imperialist, în țările coloniale și dependente. Creînd o bază sigură și fățișă mișcării revoluționare mondiale, Revoluția din Octombrie a pus sub semnul întrebării existența însăși a capitalismului mondial în întregimea lui. În fața întregii omeniri muncitoare, Revoluția din Octombrie a deschis o cale nouă, luminoasă, exercitînd o uriașă putere de atracție asupra tuturor popoarelor.

Bilanțul celor aproape patru decenii care au trecut de la Marea Revoluție și pînă acum cuprinde un ansamblu de grandioase și continue schimbări pe arena internațională, care își au toate o rădăcină puternică în evenimentele din Octombrie. Pentru prima oară în lume un mare stat a inaugurat o politică externă consecventă de pace și înțelegere între popoare, direct opusă celei promovate de puterile imperialiste, o politică ce nu urmărește anexarea hrăpăreață de teritorii și izvoare de materii prime, subjugarea de popoare sau dobîndirea de sfere de influență și posesiuni coloniale. Politica de pace inaugurată de puterea sovietică încă din primele momente ale existenței sale prin celebrul „Decret asupra păcii", a fost dusă cu o principialitate neștirbită de-a lungul întregii ei existențe. La temelia acestei politici a fost pusă teza leninistă cu privire la posibilitatea coexistenței pașnice îndelungate între statele cu sisteme sociale diferite. Totodată succesele dobîndite de popoarele sovietice pe tărîmul construcției economice au demonstrat lumii întregi că clasa muncitoare poate foarte bine să conducă și să dezvolte economia țării fără burghezie, împotriva burgheziei și mai bine decît burghezia, alături de cei mai largi pături de popor, cu ale căror interese se identifică. Ridicarea muncii în primul rînd energia creatoare a aliatei ei credincioase — țărănimea muncitoare. Aceste succese pe plan intern, alături de politica externă sinceră de pace dusă de U.R.S.S. au exercitat o puternică înrîurire asupra întregii omeniri, influențînd într-o măsură considerabilă întregul curs al politicii internaționale.

Rezultatul celui de al doilea război mondial și evenimentele care s-au desfășurat într-o serie de țări în perioada următoare au arătat îndeosebi de profunde sînt urmările lui Octombrie pe arena mondială și cum crește neîncetat mișcarea măreață a popoarelor pe calea deschisă de Octombrie. Războiul a fost un examen dificil, care a dovedit în mod strălucit trăinicia orînduirii sociale și de stat a Uniunii Sovietice și invincibilitatea forței ei militare. În vreme ce în urma războiului criza generală a sistemului capitalist s-a adîncit, intrînd într-o etapă nouă, mai gravă, Uniunea Sovietică s-a întărit, intrînd într-o nouă perioadă de înflorire și dezvoltare a forței ei economice. După al doilea război mondial, o serie de popoare din Europa și Asia, urmînd exemplul popoarelor sovietice și-au luat soarta în propriile lor mîini izgonind de la cîrma țării clasele exploatatoare și cucerind puterea politică în stat. Printre acestea se află și mult încercatul nostru popor. Masele muncitoare din țările de democrație populară, trezite la o viață nouă, au pășit cu încredere pe drumul spre fericire și bunăstare, spre o existență liberă și independentă. — drumul croit pe baricadele din 1917.

Triumful revoluției populare din China, încununat prin proclamarea la 1 octombrie 1949 a Republicii Populare Chineze, a fost de asemenea un minunat vlăstar al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, rod al luptei eroice de decenii a gloriosului popor chinez. Victoria revoluției chineze a zdruncinat din temelii întregul sistem capitalist, lovind îndeosebi în sistemul colonial al imperialismului și dînd un impuls extraordinar luptei de eliberare națională în Asia și în toate țările dependente. Ruperea Chinei din sistemul capitalist a contribuit într-o măsură hotărîtoare ca după al doilea război mondial întreg raportul de forțe din lume să se schimbe radical, în favoarea socialismului și în defavoarea imperialismului.

În țările capitaliste lupta clasei muncitoare sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, care s-a ridicat după Revoluția din Octombrie pe o treaptă calitativ nouă, crește zi de zi luînd formele cele mai variate și subrezind continuu bazele sistemului imperialist în metropole. În același timp, în colonii și țările dependente, în special după ultimul război mondial, lupta de eliberare s-a intensificat în mod deosebit, luînd în multe țări chiar forma luptei armate și subrezind în ritm accelerat rezervele coloniale ale sistemului imperialist. Desfășurarea evenimentelor arată evident că forțele progresului cresc necontenit, devin tot mai puternice, în timp ce forțele întunecate ale reacțiunii în ciuda sforțărilor lor disperate, slăbesc, se descompun. Lagărul socialismului cuprinde astăzi mai bine de o treime din omenire.

Revoluția din Octombrie, care pentru prima oară a ridicat chestiunea apărării păcii la rangul unui principiu fundamental al politicii de stat, a promovat o politică externă care urmărește asigurarea independenței și securității tuturor popoarelor. O asemenea politică duce acum Uniunea Sovietică. Propunerile noi făcute recent la O.N.U. de reprezentantul U.R.S.S. în problema dezarmării, ca și îndelungatele eforturi ale Uniunii Sovietice pentru interzicerea necondiționată a armelor atomice, cu hidrogen și a tuturor armelor de exterminare în masă, reflectă din nou tendința U.R.S.S. de a pune bazele unei trainice securități colective și de a obține micșorarea încordării internaționale. De aceea, aceste propuneri au fost primite aprobator și sprijinite cu tărie de opinia publică mondială. Aceluiași scop îi slujește și propunerea sovietică privitoare la încheierea unui pact al securității colective la care să participe toate statele europene. În dezbaterea și rezolvarea unor probleme internaționale principale și urgente, de o actualitate arzătoare, ca problema restabilirii drepturilor Chinei la O.N.U., problema unității Germaniei, problema comerțului internațional și altele, Uniunea Sovietică se situează pe o poziție înaintată, care ține seamă de interesele tuturor popoarelor, de interesele păcii generale.

Patria Revoluției din Octombrie a promovat în legăturile sale cu țările-surori din lagărul socialismului, un tip cu totul nou de relații internaționale, care reprezintă o admirabilă întruchipare a solidarității oamenilor muncii, a patriotismului socialist și a internaționalismului proletar. Aceste relații se bazează pe respectarea fermă a drepturilor și intereselor naționale, pe încredere reciprocă și prietenie, pe o foarte strînsă colaborare economică în vederea asigurării unui avînt general, pe hotărîrea comună de a menține și consolida pacea. Caracteristic pentru noile relații statornicite este ajutorul internaționalist multilateral pe care Uniunea Sovietică îl acordă țărilor de democrație populară. Țara noastră, de pildă, a putut obține asemenea succese în dezvoltarea economiei sale într-o perioadă atît de scurtă, datorită în mare măsură tocmai acestui ajutor, tocmai creării unor asemenea relații noi. Aceste adînci schimbări în relațiile între state, apariția unui nou tip de relații, este încă unul dintre multele roade pe plan internațional pe care le dă și le va da în viitor tot mai mult, mereul hotărît al popoarelor pe calea deschisă de Octombrie.

Lupta pentru pace, în avangarda căreia se situează țările lagărului socialist, este una din cele mai concludente dovezi ale forței lor, ale încrederii neabătute în viitor. Noi luptăm pentru pace nu pentru că am fi slabi, ci pentru că știm că oricum victoria finală va fi de partea noastră. Și dacă totuși imperialiștii avizi de profituri vor izbuti să dezlănțuie un nou măcel, acesta nu se poate termina decît cu o catastrofă pentru ei. După primul război mondial, din sistemul mondial capitalist s-a desprins marea Uniune Sovietică; după al doilea război — s-au desprins țările de democrație populară și marea Chină; un nou război nu va putea duce decît la prăbușirea definitivă a sistemului capitalist în ansamblul lui.

Popoarele întregii lumi privesc cu tot mai mare admirație și speranță spre drumul istoric deschis de Marea Revoluție din Octombrie și spre roadele ei, din ce în ce mai profund încredințate că **acesta este și drumul propriei lor fericiri.**

POSTURILE UTEMISTE — forme tinerești ale controlului obștesc în producție

Activitatea posturilor utemiste de control în viața secției, atelierului sau uzinei are o mare însemnătate.

Ochiul ager al utemistului, membru al postului de control poate observa orice deficiență în muncă, atît în timpul lucrului — în jurul său — cît și în secție, atelier sau uzină, în timpul raidurilor efectuate.

Membrii postului utemist de control au datoria să lupte cu fermitate împotriva risipei, împotriva indisciplinei și a tendințelor de chiul, împotriva lipsei de grijă față de bunul obștesc, pentru creșterea continuă a producției și productivității muncii.

Întreaga activitate a posturilor utemiste de control trebuie să se desfășoare sub directa îndrumare a comitetelor organizațiilor de bază U.T.M., care sînt datoare să analizeze propunerile lor și să lupte pentru ca ele să fie înfăptuite.

LA ORA ÎNCETĂRII LUCRULUI

Comparînd felul cum munceau tinerii din secția elemenți, înainte de înființarea postului utemist de control pe care-l conduc și cum muncesc acum, fiecare își poate da seama cîte s-au schimbat în activitatea acestor tineri.

Inainte se iveau multe dificultăți în producție. De aceea a fost creat postul utemist de control.

După ce sarcinile au fost trasate fiecărui membru al postului, cu ajutorul comitetului organizației de bază U.T.M., s-a trecut la alcătuirea planului de muncă împărțit pe săptămîni și zile. Pe baza lui am trecut la acțiune.

In secția noastră, la mașina unde lucrează tînărul Gheorghe Dracea se găseau de multe ori printre grătarele de protecție ale mașinii, aruncate la întîmplare, numeroase piese rebutate.

Poate această stare de lucruri să mai existe și la alte mașini? — s-a gîndit utemista Vuia Maria membră a postului utemist de control. De aceea unul din raidurile noastre l-am axat pe această problemă.

In pauza din timpul prînzului, membrii postului utemist de control au trecut de la o mașină la alta, notînd în carnete cîte ceva.

La ora încetării lucrului, tinerii Neagu Constantin, Radu Ioan, Vuia Maria și Grama Ioan, care participaseră la raid au sezisat lipsurile existente. Ei au arătat printre altele că tinerii Rotaru Constantin și Vasile Apostol, care lucrează la operația de filetare și rodare a corpului injector dădeau foarte multe rebuturi. Aducînd la cunoștința organizației de bază U.T.M. și comuniștilor din secție lipsurile descoperite și făcînd propuneri pentru îndreptarea lor, în scurt timp toți tinerii au început să lucreze cu atenție, iar înfățișarea atelierului s-a schimbat.

Cele 1.000 de pistonașe-injectoare rebutate de tinerii Dracea Constantin și Dracea Gheorghe, se credea că nu mai pot fi folosite. Membrii postului utemist de control au propus ca ele să nu fie aruncate ci să se lucreze din ele bunuri de larg consum. Astfel din aceste rebuturi s-au confecționat 500 forfecuțe.

Prin sudarea spiralelor scurte, care nu mai puteau fi folosite la operația de găurire a corpului injector, unde se cer spirale lungi am recuperat 200 spirale de 6,5 mm., aducînd în felul acesta uzinei importante economii. De asemenea la mașinile la care se lucrează bridele de fixare a corpului injector, noi am făcut o modificare care constă în schimbarea vitezei și am adaptat o frînă de picior care oprește mașina imediat ce operația a fost executată. Cu această frînă consumul de energie s-a redus simțitor.

In atelierul nostru datorită postului utemist de control, cazurile de indisciplină și absențele de la locul de muncă sînt tot mai rare.

În același timp calitatea produselor noastre a crescut în ultima vreme de la 90 la 98 la sută, iar rebuturile au fost complet înlăturate.

RADUȚA GHEORGHE
Responsabilul postului utemist de control secția elemenți, uzinele „I. C. Frimu" Sinaia

A FOST ODATĂ...

Despre situația posturilor utemiste de control de la uzinele „Nikos Beloiannis" din Timișoara poate vorbi fiecare muncitor vîrstnic sau tînăr. Cu doi ani de zile în urmă a existat în secția bocanci un post utemist de control. Pe atunci se părea că situația s-a îndreptat mult, că tinerii au atitudine sănătoasă față de muncă. Și într-adevăr așa a și fost. Activitatea acestui post a fost însă de scurtă durată. Nu mai există posturi de control pentru că nu are cine le înființa. „De trei ori ne-am propus în planul de muncă al organizației noastre să înființăm posturi de control, dar vezi n-avem condițiile create" — răspunde, ori de cîte ori este întrebat, tovarășul Cotoșman, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. El motivează inactivitatea comitetului cum că nu au unde înființa vreun post utemist de control.

Analizînd mai bine situația secțiilor în parte se constată că munca tinerilor lasă de dorit. În secția bocanci — acolo unde exista acum doi ani acest post utemist de control — treaba merge slab. Tînărul Vasile Sele de la faza țvicuit bocanci este indisciplinat. El refuză orice sarcini trasate de maistru pe linie de producție considerîndu-le fleacuri. Atunci cînd e cazul de rebutare a unui produs, sau cînd trebuie să refacă un lucru prost executat refuză cu toată hotărîrea. Tînărul Ștefan Schlehta de la operația curățit bocancii are aceeași atitudine nesănătoasă față de muncă. Nimeni nu spune că el nu muncește conștient depășindu-și cu regularitate norma de producție, dar asta nu e suficient. Ca să ajungă adevărat muncitor de seamă, ca să poată fi prețuită munca lui, trebuie să respecte pe maiștri, să le urmeze întotdeauna sfaturile că acestea îi pot fi de mare folos. Iată deci, că aceasta ar fi treaba postului utemist de control pentru a ajuta pe acești tineri să se îndrepte.

Faptul că și în secția cusut, unii tineri au o atitudine neprincipială și nu-și fac conștiincios datoria la locul de muncă, se datorește de asemenea lipsei postului utemist de control. Doina Țăranu citește romane în timpul lucrului, iar Cecilia Matici întîrzie cu regularitate de la lucru și nimeni nu ia măsuri pentru ca disciplina să fie întărită. Apoi nu e de mirare că Tînăra Rozalia Popelion produce marfă de calitate proastă. Nu trece o zi ca ea să nu primească spre refăcut peste douăzeci de perechi de fețe, iar Floarea Mihăilă este „fruntașă" în refacerea fețelor cusute.

Iată, că de toate acestea trebuiau să se ocupe membrii postului utemist de control, dacă el exista. Situația din această uzină trebuie grabnic îmbunătățită. Organizația U.T.M. și în special responsabilul cu producția și calificarea trebuie să privească serios această problemă. Este necesar să se studieze temeinic toate posibilitățile și să fie create posturi utemiste de control în secțiile principale ca: țvicuit bocanci, curățit și cusut. Comitetul organizației de bază U.T.M. să se ocupe îndeaproape de instruirea lor, în așa fel, ca ele să-și atingă adevăratul scop.

Organizînd în acest fel posturi utemiste de control în secții cu o intensă activitate la uzina „Nikos Beloiannis" din Timișoara, se vor obține succese frumoase în educarea tinerilor într-un spirit nou față de muncă, în obținerea unei producții de încălțăminte sporită și de mai bună calitate.

Corespondent
S. ARDELEANU

În primul rînd calitatea

Membrii postului utemist de control de la țesătoria de mătase „11 Iunie" din Sighișoara formează un colectiv bine sudat. Responsabil al postului este tovarășa Kereszlely Lenke, care îndeplinește și funcția de controlor al calității produselor.

Intr-una din zile controlînd calitatea țesăturilor a observat că tovarășa Gherghel Elena lucrează țesătura cu fire lipsă și culburi. Cercetînd lucrurile cu și mai multă atenție s-a văzut că tovarășa nu numai că dă produse de calitate proastă, dar nu-și îndeplinește nici sarcinile de plan. Fără a mai aștepta ședința periodică, a doua zi, a ținut o consfătuire cu ceilalți membri ai postului: comunistul Grozea Tudor și utemistul Hening Mihai. „Iată fișa de calitate a tovarășei Gherghel Elena — le-a spus tinerilor responsabila (fotografia nr. 1). Cum putem s-o ajutăm ?"

„Eu propun să discutăm cu maistrul secției, Tumulet Nicolae", a spus tovarășul Grozea Tudor.

După cîteva clipe de chibzuială, membrii postului s-au dus la locul de muncă al țesătoarei. El au rugat-o să le arate modul în care lucrează (fotografia nr. 2). Astfel au observat că tovarășa Gherghel dă țesături cu defecte datorită neatenției cu care lucrează. Inaintea plecării de lîngă războiul de țesut, responsabila postului a spus:

„Tovarășă Gherghel, lucrezi neatent. Noi vom căuta să te ajutăm spre a lichida cu lipsurile din munca ta".

După aceasta, membrii postului au efectuat un raid în întregul sector privind problema calității. Lipsuri asemănătoare au semnalat și la alți tineri. Sezisînd comitetului organizației de bază U.T.M. de cele constatate, a luat hotărîrea de a se propune maiștrilor să se ocupe mai îndeaproape de tinerii rămași în urmă. Au mers și la maistrul Tumulet propunîndu-i să se ocupe în mod special de munca tovarășei Gherghel Elena. Și, într-adevăr, comunistul Tumulet a trecut la războiul tovarășei Gherghel. El i-a arătat că datorită nodurilor cu capete prea lungi și a scamelor care nu erau curățate, se formau culburi și rărituri în țesătură (fotografia nr. 3).

„Vezi materialul acesta cu defecte, sînt sigur că nu-ți va place nici ție pentru rochie. Cînd lucrezi este bine să te gîndești cui folosește produsul tău" — i-a spus el.

În zilele care au urmat, tovarășa Gherghel a devenit mai atentă și mai exigentă față de calitatea țesăturii. Observînd acest progres în munca ei, conducerea secției i-a acordat încrederea de a executa țesături mai complicate. Postul utemist de control a urmărit îndeaproape munca tovarășei Gherghel. După o lună de zile, cînd această țesătoare a trecut în rîndul fruntașilor, a fost felicitată de către responsabila postului.

„Mi-e drag să privesc fișele tale de calitate tovarășă Gherghel. Azi ești mîndria secției. Caută să te bucuri tot mereu de cinstea tovarășilor tăi" (fotografia nr. 4).

POPA FLORICA
Foto: RADU COSTIN

1

4

2

3

Schimburi de onoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie

Aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie este întîmpinată de muncitorii din întreaga țară cu succese deosebite în muncă. Schimburile de onoare organizate de ei în preajma marii sărbători sînt încă un prilej de manifestare a dragostei față de poporul care primul în lume s-a eliberat de sub jugul exploatării.

La Complexul C.F.R. „Grivița Roșie"

În toate secțiile și atelierele Complexului C.F.R. „Grivița Roșie", munca s-a desfășurat într-un ritm deosebit. Materialele au fost aduse din vreme la locurile de muncă, mașinile și sculele erau în bună stare de funcționare. La stația de radio-amplificare erau transmise rezultate mereu mai bune.

La sfîrșitul celor 480 minute, întregul sector de locomotive își îndeplinise sarcinile planificate în proporție de 106 la sută. La secția I vagoane, planul de producție a fost realizat în proporție de 1:1 la sută, iar la secția a 3-a vagoane în proporție de 106 la sută. Cu prilejul schimbului de onoare brigada condusă de Petre C. Gheorghe și-a îndeplinit planul de producție în proporție de 256 la sută. Succese de seamă a obținut brigada „1 Mai" condusă de fierarul Ștefan Mihai, care și-a depășit norma de lucru cu 125 la sută.

La uzinele textile „7 Noiembrie"

Uzinele textile „7 Noiembrie" au cunoscut miercuri dimineață freamătul muncii entuziaste, caracteristic apropierii unei mari sărbători. În cadrul schimbului de onoare organizat aici, textilistele bucureștene au obținut realizări de seamă. Filatoarele au dat peste plan, în schimbul de dimineață, 215 kg. fire de bumbac, iar țesătoarele au produs cu 320 m. p. mai multă pînză de cît prevedea planul.

Filatoarele fruntașe Antoaneta Alexovici și Anișoara Vicol și țesătoarele Victoria Furcoi și Ilinca Angheluță au fost și de această dată în fruntea întrecerii.

La uzinele metalurgice „Progresul"-Brăila

Fiecare sector de muncă al uzinei metalurgice „Progresul" din Brăila a cunoscut cu ocazia schimbului de onoare însuflețirea unei adevărate sărbători. În ziua schimbului de onoare, planul global pe uzină a fost depășit cu 64 la sută. În fruntea întrecerii s-a situat brigada de tineret condusă de Teodora Tătărășceanu din sectorul metalurgic, care și-a depășit norma planificată cu 117 la sută.

La uzinele „Moldova" din Botoșani

În ziua schimbului de onoare, textiliștii de la uzinele „Moldova" din Botoșani au muncit cu mult spor. În sectorul filatură cele mai frumoase succese le-a obținut schimbul condus de prim maistrul Gherdord Horvath care și-a realizat sarcinile de plan în proporție de 102,6 la sută. În sectorul țesătorie planul de producție a fost realizat în ziua schimbului de onoare în proporție de 101,3 la sută.

Semnarea unui Protocol comercial cu Finlanda

La 28 octombrie a. c. s-a semnat la Helsinki Protocolul privind listele de mărfuri ce se vor schimba în cursul anului 1955 între Republica Populară Romînă și Finlanda.

În cadrul acestui Protocol, Finlanda va livra: hîrtie natron, saci de ciment, hîrtii și cartoane tehnice, fire artificiale, celuloză, mașini pentru industria alimentară și a hîrtiei etc.

Republica Populară Romînă va livra: produse petrolifere, mașini industriale și piese de schimb, produse chimice, negru de fum, articole de artizanat etc.

Din partea părții finlandeze Protocolul a fost semnat de M. Ingman, director interimar al departamentului comercial din Ministerul Afacerilor Externe, iar din partea romînă a semnat I. Hîncu, director în Ministerul Comerțului Exterior.

(Agerpres)

Inapoierea din R. P. Chineză a tovarășului dr. Petru Groza

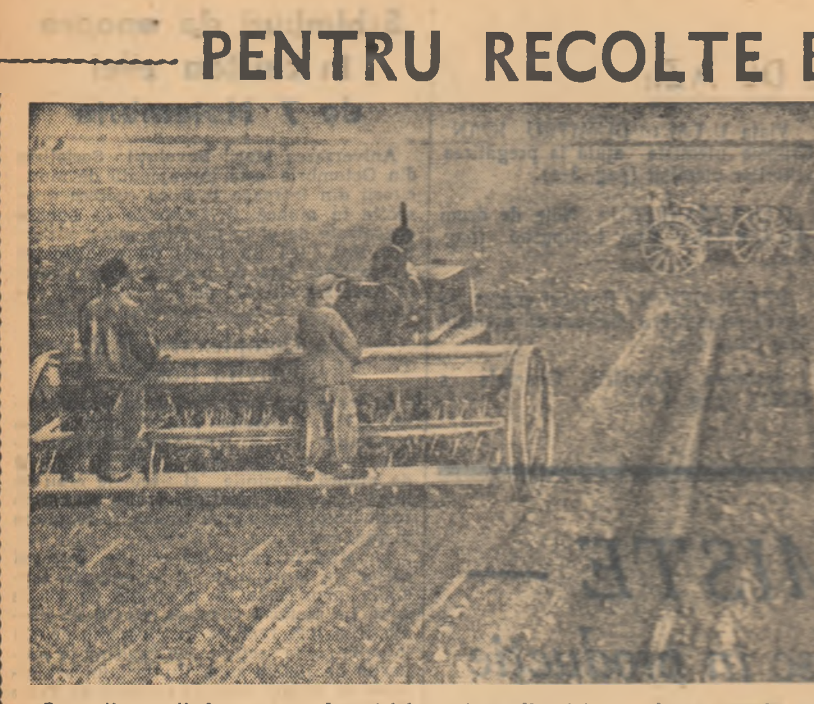
La 3 noiembrie s-a înapoiat în Capitală tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, membru al delegației guvernamentale a R.P.R., care a participat la festivitățile ce au avut loc la Pekin cu ocazia celei de a 5-a aniversări a proclamării R. P. Chineze.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, tovarășul dr. Petru Groza a fost întîmpinat de tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Miron Constantinescu și Petre Borilă, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, acad. Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Dumitru Petrescu, ministrul Finanțelor, Constanța Crăciun, ministrul Culturii, acad. I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, Mihail Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Grigore Preoteasa, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, miniștri, conducători ai organizațiilor obștești.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei R.P. Chineze la București, în frunte cu ambasadorul Van Iu-pin și reprezentanți ai Ambasadei U.R.S.S. la București în frunte cu ambasadorul L. G. Melnikov.

(Agerpres).

PENTRU RECOLTE BOGATE

Oamenii muncii de pe ogoarele patriei noastre aplică tot mai larg metodele agrotehnice înaintate pe care le-au învăţat din ştiinţa şi practica agricolă sovietică. Acum, în campania agricolă de toamnă, ţăranii muncitori, ca şi muncitorii din S.M.T. şi G.A.S. însămînţează suprafeţe mari de cereale de toamnă după metoda sovietică în rînduri încrucişate, metodă care aduce însemnate sporuri de producţie.

În fotografie: tractoriştii Stancu Constantin şi Ion T. Ion, de la gospodăria de stat din Găeşti, regiunea Piteşti, însămînţează în cruce grîul pe ogoarele gospodăriei.

(Foto: Agerpres)

FIECARE COMUNĂ SĂ FIE FRUNTAŞĂ

În raionul Miercurea Ciuc din Regiunea Autonomă Maghiară, muncile agricole de toamnă sînt avansate mult faţă de celelalte raioane. Pînă la 28 octombrie de exemplu, arăturile adînci pentru însămînţări au fost executate în proporţie de 71 la sută. Datorită bunei organizări a muncii, folosirii timpului prielnic şi a întregii capacităţi de lucru a maşinilor şi utilajelor, pînă la aceeaşi dată s-a însămînţat 69,5 la sută din suprafaţa planificată. O mare atenţie se acordă în raionul Miercurea Ciuc însămînţărilor în rînduri încrucişate. Pînă acum în întregul raion s-au cărat 26.365 tone îngrăşăminte naturale pe o suprafaţă de 1322 hectare. Recoltatul sfeclei de zahăr s-a executat în proporţie de peste 50 la sută, iar recoltatul cartofilor se apropie de sfîrşit — au mai rămas doar 5 procente din toată suprafaţa.

Fruntaşe pe raion în executarea muncilor agricole de toamnă sînt comunele Cozmeni, care a executat 85 la sută din arăturile adînci de toamnă şi aproape 80 la sută din însămînţări, Dăneşti care a executat 63 la sută din însămînţări şi 86 la sută arături adînci de toamnă.

Cu toate că ţăranii muncitori din raionul Miercurea Ciuc îşi intensifică eforturile pentru a termina cît mai repede muncile agricole de toamnă, mai sînt unele comitete executive care lasă ca muncile agricole de toamnă să se desfăşoare la voia întîmplării. Acest lucru se întîmplă în comuna Lunca de Jos, unde însămînţările şi arăturile adînci de toamnă s-au executat abia în proporţie de 37 la sută — respectiv 45 la sută şi în comuna Mihăileni, unde atît însămînţările, cît şi arăturile adînci de toamnă s-au executat numai 31—33 la sută. Deoarece timpul este mult înaintat, comitetele executive ale sfaturilor populare din comunele Lunca de Jos şi Mihăileni trebuie să ia măsuri urgente pentru a mobiliza pe toţi ţăranii muncitori la executarea în întregime a muncilor agricole de toamnă.

Această muncă poate şi trebuie să fie dusă la îndeplinire, dar pentru aceasta este necesar ca preşedintele sfatului popular din comuna Lunca de Jos (tovarăşul Marton) să nu umble zile întregi în stare de ebrietate şi să se ocupe mai intens şi cu capul limpede de situaţia muncilor agricole de toamnă, iar în comuna Mihăileni este timpul ca secretarul sfatului popular comunal să-şi vadă de lucru şi să nu lipsească nemotivat cîte 2—3 zile în fiecare săptămînă tocmai acum cînd se hotărăşte soarta însămînţărilor şi arăturilor adînci de toamnă.

Un rol de seamă în această perioadă îl au şi organizaţiile de bază U.T.M. Însămînţările şi arăturile de toamnă nu sînt sarcini numai pentru organele de stat ci şi pentru organizaţiile U.T.M. Prin urmare, ele au datoria să ajute organele de stat în îndeplinirea sarcinilor, mobilizînd întregul tineret în această perioadă la executarea muncilor agricole de toamnă, munci de a căror bună îndeplinire depinde belşugul roadelor din anul viitor.

O NOUĂ GOSPODĂRIE COLECTIVĂ

Cu cîtva timp în urmă, ţăranii muncitori din comuna Hundorf, raionul Sighişoara, au îmbrăcat straie noi, alese. Straie de sărbătoare îmbrăcase de altfel comuna întreagă. Într-adevăr, hundorfenii trăiau o zi de sărbătoare: sărbătoreau inaugurarea gospodăriei colective.

Gospodăria agricolă colectivă „Albina" — căci aşa i-au dat numele gospodăriei — cuprinde 40 familii de ţărani muncitori. Aceste familii, care înainte erau nevoiaşe, trudind din greu ca să-şi agonisească hrana, au trecut peste toate zvonurile şi uneltirile chiabureşti şi au păşit pe calea arătată de partid către o viaţă mai bună şi mai îmbelşugată. Membrii G.A.C. „Albina" sînt hotărîţi ca şi de acum, încolo să învingă orice greutăţi pentru a întări necontenit tînăra lor gospodărie colectivă.

Acum, pe ogoarele tinerei gospodării se desfăşoară cu mult zor munca pentru însămînţările de toamnă. Mihail Tikal, Gheorghe Schmidt, Sara Wonerth, Mihail Walter, Mihail Weber şi alţii au fost printre primii care au făcut cerere ca să se înscrie în gospodărie şi agitatorii cei mai activi pentru constituirea gospodăriei colective. Ei sînt acum cei dintîi şi în muncă, constituind astfel un bun exemplu pentru toţi ceilalţi colectivişti.

Munca avîntată a colectiviştilor din Hundorf îşi are rostul ei: vor şi ei ca, alături de întreg poporul muncitor, să întîmpine cu realizări cît mai frumoase măreaţa zi de 7 Noiembrie.

Corespondent
IOAN CIOBOTARU

Urmează exemplul bun

Întovărăşirea agricolă „Viaţa nouă" din satul Gresia, raionul Roşiori de Vede, deşi datează de-abia din primăvara lui 1954, a obţinut recolte bogate.

La început, întovărăşirea număra 13 familii cu 6 atelaje şi nu era bine organizată. Din iniţiativa comuniştilor a fost ales un comitet de conducere capabil să ducă munca cu chibzuinţă. Întovărăşiţii l-au ales preşedinte pe tov. Neculai Pereţeanu şi membru pe tov. Dinu Gheorghe.

Comitetul raional de partid şi tehnicienii de la secţia agricolă raională au dat un sprijin efectiv întovărăşiţilor.

Aplicînd cu străşnicie toate regulile agrotehnice înaintate ca: arătură adîncă de toamnă, [illegible] de 3—4 ori, polenizarea artificială şi culesul la timp, ţăranii întovărăşiţi au obţinut roade frumoase.

Tovarăşul Anton Pereţeanu, care înainte era nevoit să cumpere porumb pentru casă, a ajuns acum să valorifice porumb pe piaţă. La fel şi întovărăşitul Trifu Constantin. Convingîndu-se de avantajele muncii în comun, ţăranii muncitori cu gospodărie individuală Iulian Pereţeanu, Dinu Ilie, Blejan Dumitru şi Zamfira Văduva au făcut cereri de primire în întovărăşire.

Corespondent
DINU NIŢĂ

Îndeplinind obligaţiile către stat

Ţăranii muncitori din satele comunei Cristeşti, raionul Tg. Frumos, regiunea Iaşi, îşi achită cu cinste datoriile faţă de stat. Astfel, în urma muncii politice duse de comunişti şi deputaţii sfatului popular, numai în timp de o săptămînă au fost predate la baza de recepţie cantităţi de 18.000 kg. porumb şi 14.800 kg. floarea soarelui.

Dintre ţăranii muncitori din comuna Cristeşti, mulţi şi-au predat în întregime cotele pe 1954.

Printre aceştia sînt şi utemiştii Luncaru Ion, Carp Elena şi Popa [illegible]. Exemplul lor a fost urmat de [illegible] Elena, Prisăcaru [illegible] şi alţi ţărani muncitori.

Afară de faptul că predau la timp cotele obligatorii datorate statului, ţăranii muncitori din comuna Cristeşti lucrează neobosiţi pentru îndeplinirea la timp a muncilor agricole de toamnă.

Corespondent
GHEORGHE MOISA

ÎN ZILE DE PRACTICĂ

Viitorii tehnicieni textilişti

Era ora 7,30 dimineaţa cînd grupul de elevi din anul IV de la Şcoala medie tehnică textilă se îndrepta spre fabrica „Teba". În stradă mai erau vreo cîţiva, care veniseră mai de dimineaţă şi-i aşteptau pe ceilalţi.

Erau nerăbdători cu toţii. Niciunul din ei nu vizitase încă noua secţie a acestei întreprinderi. Întrucît sînt şi ei filatori, erau curioşi s-o vadă. După un timp a venit şi tovarăşul inginer Corneliu Dan şi au intrat împreună. Au făcut apoi cunoştinţă cu tovarăşul Corbu, instructorul de practică. Acesta le-a vorbit despre tehnica securităţii pentru prevenirea accidentelor şi apoi i-a împărţit în grupuri, pe maşini: cardă, laminor, flyer şi ring.

La ultima oră de filatură care s-a predat la şcoală li se vorbise despre fusul Iacrin. Dar nu toţi au putut să înţeleagă bine întreaga lui construcţie.

Acum, cîţiva elevi au rugat pe un tovarăş care lucra cu şublerul să le explice amănuntele.

Acesta luă un fus şi începu să le explice părţile lui componente.

Mai tîrziu, am aflat că acest tovarăş este tehnicianul Gheorghe Preda de la fabrica I.O.R. Bucureşti, unde se confecţionează fusele. Ne-a mai povestit multe tovarăşul Preda. Faptul că fusele se fabrică la noi în ţară de 5 ani, tot de la el l-au aflat elevii. Pînă atunci, aceste părţi ale ringului erau aduse din străinătate.

Alţii, dornici de a-i ajuta pe muncitori au lucrat şi ei. În timpul cît au stat în ziua aceea la practică, utemiştii Corneliu Pribac, Gheorghe Pui şi O. Stana au montat la maşină 120 fuse.

La ringurile din apropiere, care au fost puse în funcţiune cu cîteva zile înainte, tinerele Maria Soprony şi Lucia Dodeanu mînuiesc cu uşurinţă maşina, legînd toate firele rupte. Ele au învăţat aceasta la orele de practică de la sfîrşitul anului şcolar trecut.

În filatura fabricii „Teba" — Arad sînt maşini noi. Ele se deosebesc de cele din filaturile fabricilor textile din Mediaş şi Timişoara, unde şi-au făcut stagiul de practică.

Elevul Cory Matta urmăreşte cu atenţie fiecare mişcare la o maşină din această secţie. Este ringul cu înfăşurare conică. Despre acesta a auzit el la una din orele de filatură, însă n-a avut ocazia să-l vadă pînă atunci. Alţi elevi, printre care şi Nicolae Iakobuţ şi Mircea Wolff ajută la montarea anumitor piese la diferite maşini care încă n-au fost puse în funcţie.

În răspunsurile pe care le-au dat la orele de filatură din zilele următoare toţi au obţinut numai note bune. Astfel, elevii şi-au dat seama că fiind atenţi la explicaţia lecţiilor de filatură şi lucrînd serios la practică vor înţelege cu uşurinţă toate problemele şi vor deveni tehnicieni bine pregătiţi.

ŞTEFAN NEAMŢU
elev la Şcoala medie tehnică textilă din Arad

Cu ajutorul elevilor

În aceste zile ale toamnei, cînd se string ultimele recolte şi se pregăteşte recolta anului viitor, elevii şi studenţii de la şcolile şi institutele agricole au prilejul să capete bogate cunoştinţe.

Din şcolile oraşului Huşi au plecat pentru practică 100 de elevi la gospodăria agricolă de stat Avereşti şi 70 de elevi la gospodăria de stat din Pojoreni. În aceste gospodării elevii au posibilitatea să cunoască bine muncile de recoltare şi prelucrare a strugurilor precum şi organizarea semănatului cerealelor de toamnă.

Elevii dau ajutor practic la aceste munci. 5 echipe de la gospodăria agricolă de stat Avereşti au recoltat aproape 2 vagoane de struguri şi au scos şi rînduit aracii de pe 2 hectare. Echipa condusă de Iftode Vasile a strîns 750 kg., iar echipele lui Ciocoiu Eugen şi Bordeianu Ion cîte 650 kg.

Corespondent
NICULUŢ EUGEN

Dragostea pentru profesiunea aleasă

Deşi totul a fost aranjat, pe ici pe colo se mai află ceva de pus la punct. Tovarăşului Baciu, administrator la „Ferma Experimentală Mănăştur-Cluj", i se părea că [illegible] nu prea sînt aşezate bine sau că [illegible] mai trebuiesc mutate. „Nu putem lăsa lucrurile oricum, doar vin studenţii de la Institutul agronomic din Cluj în practică şi trebuie să aranjăm totul ca să poată învăţa fără nici o piedică" — se adresa el oamenilor de serviciu.

La început mulţi dintre muncitori nu aveau încredere în noi. Ba mai mult, adesea, [illegible] spunînd: „Îi cunoaştem noi ce pot, ăştia de la oraş".

În faţa studenţilor grupei 130 din anul II al Institutului agronomic din Cluj stătea sarcina să aplice în practică cele învăţate în cursuri şi să dovedească că [illegible] să pună mîna la treburile agricole.

Pentru aceasta era nevoie de o bună organizare a muncii. Ne-am împărţit deci de la început în două echipe, conduse de cîte un student. În felul acesta noi am reuşit să urmărim mai bine explicaţiile tehnicienilor şi asistenţilor, să cunoaştem şi să lucrăm personal cu fiecare unealtă sau maşină, să vedem în ce măsură putem pune în practică cele învăţate la cursuri.

Studenţii însă n-au fost numai simpli spectatori ai lucrărilor din gospodărie. Şi [illegible] o dovedesc faptele. Organizîndu-se în [illegible], cele două echipe de studenţi au recoltat peste 19 hectare porumb, 4 hectare cartofi, 7 hectare cartofi, 4 hectare [illegible] pe care am şi aşezat-o în [illegible] şi 2 hectare lucernă de sămînţă. De asemenea au selectat peste 4.000 kg. grîu. Studenţii au contribuit astfel ca mare parte din lucrările de toamnă să fie aproape terminate, deşi timpul a fost mai mult nefavorabil.

Nici la lucrările de construcţie nu s-au lăsat mai prejos. A fost construită o puiernită cu o capacitate de 500 pui de diferite păsări şi o magazie pentru păstrarea materialelor catedrei de Fitotehnie.

În această muncă la un loc de cinste se situează echipa de studenţi de sub conducerea tovarăşului Cocoşilă Merişor. La recoltatul porumbului semănat în pătrat, studenţii din această echipă au avut o depăşire de normă de 130 la sută.

Viaţa culturală şi sportivă n-a fost dată uitării de către studenţi. Ei au ajutat la amenajarea unui teren de fotbal unde se antrenează în timpul liber alături de muncitori. Aceasta contribuie mai mult la consolidarea prieteniei create în timpul muncii.

Seara la clubul fermei studenţii citesc diferite referate în legătură cu buna desfăşurare a muncii în agricultură, iar tovarăşi maiştri şi tehnicieni le împărtăşesc cu drag din experienţa lor.

Acum practica se apropie de sfîrşit. Bilanţul rezultatelor este însă bogat. Studenţii vor pleca de la practică cu bucuria că au putut dovedi cunoştinţele lor. Aci am văzut că a fi inginer agronom nu înseamnă a fi numai un bun tehnician agronom, ci şi un bun organizator, că este necesar să iubeşti munca şi pe muncitor, că trebuie să contribui la ridicarea vieţii culturale a ţărănimii muncitoare. Noi ne vom strădui să răspundem acestor cerinţe.

ION ŞERBAN
student anul II la Institutul agronomic din Cluj

Tinerii ceferişti îşi respectă cuvîntul dat

PLOEŞTI (De la corespondentul nostru). Nu este mult timp de cînd utemiştii din depoul de locomotive şi atelierul de reparaţii vagoane Ploeşti s-au angajat să repare peste plan locomotiva cu numărul 40.098 şi alte 10 vagoane. Dar iată că zilele s-au scurs şi majoritatea angajamentelor luate de colectivul de muncitori din cele două întreprinderi au fost îndeplinite.

Fiecare zi de lucru a adus noi bucurii tinerilor ceferişti, care văd cum angajamentele luate prind viaţă. În seara zilei de 12 octombrie brigada utemistă de lăcătuşi condusă de utemistul Simion Vasile a raportat că locomotiva 40.098 a fost reparată faţă de angajamentul luat, cu 18 zile mai devreme, economisindu-se şi suma de 10.677 lei.

Exemplul brigăzii I de lăcătuşi a fost urmat şi de brigada utemistă de mecanici şi fochişti de pe locomotiva 140.531.

Contribuţia dată de tinerii ceferişti a făcut posibil ca depoul de locomotive Ploeşti să realizeze economii de combustibil şi materie primă în valoare de 177.990 lei.

Şi despre tinerii din atelierul de reparaţii vagoane se pot spune lucruri frumoase. Astfel, brigada condusă de utemistul Moraru Gheorghe ce face parte din echipa complexă a tovarăşului Constantin Aurel a executat reparaţiile generale la 5 vagoane cisterne din cele 10 vagoane pe care s-au angajat să le repare tineretul.

Intensificarea întrecerii socialiste în rîndurile tineretului, a făcut ca angajamentele luate de utemiştii Iordache Dumitru, Jalbă Aurel, Radu Mihai, responsabili de brigăzi utemiste, de a repara 10 vagoane, să fie în mare parte realizat. Cele aproape 200.000 lei economii realizate prin folosirea justă a materialelor necesare reparării vagoanelor, precum şi faptului că atelierul repară acum material rulant în contul zilei de 27 noiembrie, au dat posibilitatea ca la data de 20 octombrie planul pe întregul an să fie realizat în proporţie de 94 la sută.

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Atitudini nedemne

O lovitură zdravănă în masă şi un... „Ai înţeles, tovarăşe?" atrase atenţia ţăranilor muncitori care aşteptau să-şi achite autoimpunerile la sfatul popular din comuna Ioneşti, raionul Băbeni Bistriţa.

— Tovarăşe secretar! încerc să-l lămuresc eu — doar azi e zi pentru încasarea autoimpunerilor şi apoi... pietrişul trebuie cărat la spitalul pe care îl construim în comună... Ţăranii nu pot aştepta.

— De ce să aştepte? Ce, pentru autoimpuneri nu mai sînt şi alte zile? Să vină mîine sau poimîine... Lucrarea mea însă nu poate aştepta. M-ai înţeles?

Nu este pentru prima oară cînd tovarăşul Joica Nicolaie secretar al acestui sfat popular nu respectă hotărîrile luate de conducerea sfatului.

Iată un alt fapt. Adeseori cînd pleacă pe teren, tov. secretar se opreşte la cîte un cetăţean din comună, la o mică gustare, se „răcoreşte" cu ceva vinişor, ca apoi întors la sfatul popular, să nu facă aproape nimic.

Dacă atunci cineva încearcă să-l întrebe ceva, sau mai ales să-i ceară vreo îndrumare, se face foc şi pară secretarul nostru. Nu admite să fie deranjat atunci cînd „lucrează".

Cuvintele jignitoare pe care le adresează celor care îl scot din „sărite", îi sînt întotdeauna la îndemînă.

„Dacă ar trebui să număr toate atitudinile nejuste ale tovarăşului secretar Joica Nicolaie, mi-ar trebui mult timp", ne scria acum cîtva timp un corespondent voluntar al ziarului nostru.

Corespondenţa a fost trimisă spre cercetare comitetului raional de partid Băbeni Bistriţa, regiunea Piteşti care în urma verificării făcute a constatat că cele sezisate de corespondent sînt reale.

Pentru abaterile repetate în munca secretarului sfatului popular din comuna Ioneşti, pentru atitudinea sa netovărăşească faţă de cetăţenii din comună şi salariaţii sfatului, tovarăşul Joica Nicolaie a fost destituit din funcţia ce o deţinea.

RECENZIE

V. I. LENIN: Opere, volumul 7

Editura de stat pentru literatură politică a publicat în traducere romînească volumul 7 al Operelor lui Vladimir Ilici Lenin. Lucrările pe care le conţine acest volum se referă la perioada septembrie 1903 — decembrie 1904.

În istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice această perioadă se înscrie ca o perioadă de luptă aprigă împotriva oportunismului în problemele organizatorice, pentru făurirea partidului bolşevic. Un mare rol în această luptă l-au avut lucrările lui Lenin — cuprinse în volumul 7: „Un pas înainte, doi paşi înapoi", „Relatare despre Congresul al II-lea al P.M.S.D.R.", „Ce urmărim noi?", articolul „Un pas înainte, doi paşi înapoi. Răspunsul lui N. Lenin către Roza Luxemburg" etc.

Lenin a scris lucrările cuprinse în volumul 7 în condiţiile creşterii impetuoase a forţelor revoluţionare ale proletariatului rus. În proiectul de proclamaţie de 1 Mai el arată că „au trecut timpurile cînd muncitorul nostru îşi încovoia supus spinarea, fără să vadă o ieşire din situaţia lui de rob, fără să vadă o lumină în viaţa lui de ocnă. Socialismul a arătat această ieşire... Grevele au dovedit muncitorilor puterea unirii, ele i-au învăţat să se împotrivească, le-au arătat ce primejdie constituie pentru capital muncitorul organizat" (pag. 185).

Revoluţia care se apropia cu paşi repezi în Rusia avea sorţi de izbîndă numai în măsura în care proletariatul putea să-şi asigure hegemonia. Or, proletariatul nu putea să devină hegemonul revoluţiei fără un partid revoluţionar, capabil să se orienteze în situaţia complexă existentă în acel moment în Rusia. Partidele social-democrate din occident, făurite după chipul şi asemănarea Internaţionalei a doua, nu puteau fi un model de organizare pentru proletariatul revoluţionar rus. Lenin, aplicînd creator marxismul revoluţionar, a luptat pentru crearea unui partid proletar de tip nou, un partid marxist unic centralizat, în stare să ducă clasa muncitoare şi pe toţi cei ce muncesc la răsturnarea putredei orînduiri capitaliste şi la victoria orînduirii socialiste.

La Congresul al II-lea al P.M.S.D.R. s-au ciocnit cele două linii existente în problemele organizatorice şi care corespundeau celor două orientări în mişcarea muncitorească: orientarea proletară revoluţionară şi cea mic-burgheză reformistă. Perioada anterioară Congresului al II-lea a fost o perioadă de fărîmiţare organizatorică. Congresul trebuia să pună capăt fărîmiţării existente în partid, trebuia să efectueze trecerea de la spiritul de cerc la spiritul de partid.

Divergenţele care aveau să ducă la împărţirea partidului în bolşevici şi menşevici, au început chiar de la discutarea primului paragraf al statutului — despre calitatea de membru de partid. Rezolvarea problemei calităţii membrului de partid era de cea mai mare însemnătate pentru stabilirea fizionomiei viitoare a partidului, pentru precizarea căilor lui de dezvoltare.

La Congres s-au prezentat două definiţii privind calitatea de membru de partid — una prezentată de Lenin, cealaltă de Martov.

Lenin a arătat că membru al partidului poate fi oricine recunoaşte programul partidului, susţine materialiceşte partidul şi face parte dintr-una din organizaţiile lui. Martov admitea că pentru a fi membru de partid este necesar doar să recunoşti programul partidului şi să susţii materialiceşte partidul, dar nu socotea integrarea într-una din organizaţiile partidului şi participarea la activitatea sa drept o condiţie a calităţii de membru de partid.

În „Relatare despre Congresul al II-lea al P.M.S.D.R.", Lenin a arătat că „trebuie restrînsă noţiunea de membru de partid pentru a deosebi pe cei care activează de cei care flecăresc, pentru a înlătura haosul organizatoric, pentru a înlătura această situaţie nepermisă şi absurdă în care pot exista organizaţii compuse din membri de partid, dar care să nu fie organizaţii de partid" (pag. 13).

Lenin concepea partidul ca o organizaţie unică centralizată, cu o disciplină severă în cadrul său. Martov încerca să argumenteze cum că o disciplină severă ar speria pe mulţi dintre cei care doreau să devină membri de partid. Demascînd conţinutul oportunist al unei asemenea atitudini, Lenin a arătat că de disciplină se tem numai intelectualii burghezi cu stare de spirit individualistă, cărora le este străin spiritul de organizare. Proletarii nu se tem însă de organizare, de disciplină. Or, partidul nu are nevoie în rîndurile sale de flecari, de aventurieri, ci de membrii de partid capabili să-şi dăruiască partidului toate forţele lor. Porţile partidului nu trebuiesc deschise oricui.

Lupta lui Lenin pentru făurirea unui partid de tip nou este oglindită în numeroase lucrări publicate în volumul 7 al Operelor sale. În proiectul de apel „Către membrii partidului", în „Scrisoare către redacţia Iskrei", în raportul la Congresul al [illegible] din străinătate a social-democraţiei revoluţionare ruse, etc., Lenin a arătat că problema principală este aceea de a se stabili calea de dezvoltare a mişcării revoluţionare a proletariatului rus: calea spiritului de cerc sau cea a spiritului de partid. Lenin combătea cu patos „atmosfera mucegăită a cercurilor şi grupuleţelor". În mai 1904 a apărut celebra lucrare a lui Lenin „Un pas înainte, doi paşi înapoi", care constituia o ripostă categorică dată încercărilor menşevicilor de a fărîmiţa din punct de vedere organizatoric partidul şi de a impune metodele de muncă meşteşugăreşti. În această lucrare este elaborată doctrina partidului ca organizaţie conducătoare a proletariatului, ca armă fundamentală a proletariatului, fără de care nu este de conceput victoria acestuia în lupta pentru răsturnarea puterii capitaliştilor, pentru instaurarea dictaturii proletariatului.

Generalizînd experienţa mişcării revoluţionare mondiale şi a mişcării muncitoreşti din Rusia, Lenin a arătat că partidul este un detaşament conştient de avangardă al clasei muncitoare. Partidul nu trebuie să fie confundat cu clasa. În condiţiile capitalismului clasa muncitoare nu are o componenţă omogenă. În rîndurile ei se găsesc oameni înaintaţi, cu stare de spirit revoluţionară, după cum se găsesc şi oameni înapoiaţi. Această situaţie este un rezultat al faptului că clasa muncitoare îşi măreşte neîncetat numărul cu oameni proveniţi din alte clase. Oare în asemenea condiţii se poate concepe ca orice grevist — aşa cum cerea Martov — să aibă dreptul să se considere membru de partid? Nu, căci aceasta înseamnă a coborî nivelul de conştiinţă al partidului pînă la nivelul [illegible], înseamnă a lichida rolul partidului ca detaşament conştient de avangardă al clasei muncitoare, detaşament înarmat cu cunoaşterea legilor dezvoltării vieţii sociale, cu cunoaşterea legilor luptei de clasă şi capabil să călăuzească lupta proletariatului. Lenin subliniază că „a uita deosebirea dintre detaşamentul de avangardă şi totalitatea maselor care gravitează către acesta, a uita obligaţia permanentă a detaşamentului de avangardă de a ridica pături din ce în ce mai largi la acest nivel înaintat, n-ar însemna decît să ne înşelăm pe noi înşine, să închidem ochii în faţa imensităţii sarcinilor noastre, să îngustăm aceste sarcini" (pag. 248).

Lenin a combătut cu vigoare pe reprezentanţii anarhismului boieresc care afirmau că exigenţa faţă de calitatea de membru de partid ar slăbi partidul. „Dimpotrivă, cu cît vor fi mai puternice organizaţiile noastre de partid, înglobînd social-democraţi adevăraţi, cu atît mai puţină şovăială şi nestatornicie va exista înăuntrul partidului, cu atît mai largă, mai variată, mai bogată şi mai fecundă va fi influenţa partidului asupra elementelor din masa muncitoare care-l înconjoară şi pe care le conduce" (pag. 245).

Dar partidul nu poate duce la îndeplinire rolul său de detaşament conştient de avangardă al proletariatului dacă este lipsit de organizare. Lenin a arătat că pentru a fi în fapt un exponent conştient, partidul trebuie să elaboreze relaţii organizatorice care să asigure un anumit nivel de conştiinţă şi să ridice în mod sistematic acest nivel. Conştiinţa nu poate fi izolată de organizare, de aceea prin organizare, ne învaţă leninismul, forţa morală a clasei muncitoare poate să se transforme într-una materială. Iată de ce Lenin a atribuit o însemnătate primordială principiului calităţii de membru de partid şi a luptat pentru ca toţi membrii de partid, indiferent de poziţia pe care o ocupă în partid, să facă parte dintr-una din organizaţiile partidului.

Leninismul ne învaţă însă că partidul nu este un simplu detaşament organizat, deoarece clasa muncitoare mai are şi alte detaşamente organizate. Partidul este forma supremă de organizare a clasei muncitoare şi are rolul să conducă toate celelalte organizaţii ale clasei. Rolul conducător al partidului se datoreşte faptului că în rîndurile partidului se găsesc cei mai buni fii ai clasei muncitoare, înarmaţi cu o teorie înaintată, cu cunoaşterea legilor luptei de clasă şi cu experienţa luptei revoluţionare.

Partidul nu va putea să ducă la îndeplinire sarcinile sale, nu va putea să se întărească şi să se dezvolte, dacă nu va făuri o trainică legătură cu masele. Partidul întruchipează legătura dintre detaşamentul de avangardă al clasei muncitoare şi masele de milioane ale clasei muncitoare. Întreaga activitate a partidului trebuie astfel desfăşurată încît să obţină adeziunea maselor cele mai largi ale clasei muncitoare, să obţină încrederea deplină a proletarilor. Izolarea de mase, închiderea în sine este cea mai mare primejdie pentru un partid.

Pentru a putea conduce lupta maselor, partidul trebuie să fie organizat pe baza centralismului democratic, adică să aibă un statut unic, o disciplină unică de partid, un organ conducător unic reprezentat de congresul partidului, iar în intervalele dintre congrese de Comitetul Central al partidului, minoritatea supunîndu-se majorităţii, diferitele organizaţii — centrului, organizaţiile inferioare — celor superioare. Lenin arată că înainte partidul nu era decît o sumă de grupuri particulare din care cauză între aceste grupuri nu puteau exista decît relaţii de înrîurire ideologică. „*Acum* însă am devenit un partid organizat, şi tocmai aceasta înseamnă făurirea puterii, transformarea autorităţii ideilor în autoritate a puterii, subordonarea instanţelor inferioare de partid celor superioare" (pag. 349).

Menşevicii încercau să introducă în partid autonomismul anarhic, adică admiterea în partid a unor grupuri şi persoane pentru care nu există obligaţia de a se supune hotărîrilor organelor lui. Lenin a arătat că autonomismul anarhic este trăsătura caracteristică a oportunismului menşevic în problemele de organizare. Unitatea rîndurilor partidului nu poate fi asigurată fără o disciplină proletară unică, deopotrivă de obligatorie pentru toţi membrii partidului. Îndatoririle de membru de partid trebuie să fie îndeplinite nu numai de membrii de rînd ci şi de conducători. Psihologia luptătorului armatei proletare n-are nimic comun cu individualismul intelectualului burghez care se consideră că face parte dintr-o categorie a „sufletelor alese".

Lucrarea lui Lenin „Un pas înainte, doi paşi înapoi" demonstrează cu o uriaşă forţă de convingere că „organizarea este singura armă pe care o are proletariatul în lupta sa pentru cucerirea puterii" (pag. 393).

Lenin ne învaţă că proletariatul poate deveni o putere de neînvins numai datorită faptului că unirea lui ideologică bazată pe principiile marxismului este consolidată de unitatea materială a organizării, care grupează milioanele de oameni ai muncii în armata clasei muncitoare. Şi Lenin face o previziune pe care istoria avea s-o confirme în mod strălucit: „În faţa acestei armate nu va rezista nici puterea şubrezită a absolutismului rus, nici puterea din ce în ce mai şubredă a capitalului internaţional".

Principiile organizatorice ale partidului de tip nou, elaborate de Lenin, au devenit o călăuză a mişcării revoluţionare mondiale. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, făurit pe baza învăţăturii leniniste, constituie un înalt model de organizare pentru toate partidele comuniste şi muncitoreşti.

Partidul clasei muncitoare din ţara noastră a aplicat în mod creator, ţinînd seama de specificul ţării, tezele leniniste referitoare la partid ca organizaţie conducătoare a proletariatului, principalul său instrument în lupta pentru cucerirea puterii.

Proiectul Statutului modificat al P.M.R. este o mărturie a fidelităţii partidului nostru faţă de leninism. Proiectul Statutului modificat ridică pe o treaptă mai înaltă calitatea de membru de partid şi exprimă cerinţele deosebite pe care partidul le are faţă de membrii săi. Pornind de la formularea leninistă, primul paragraf din proiectul Statutului modificat stabileşte că membru al Partidului Muncitoresc Romîn poate fi orice om al muncii, cetăţean al Republicii Populare Romîne, care recunoaşte programul şi statutul partidului, contribuie activ la realizarea lor, activează într-una din organizaţiile partidului, îndeplineşte toate hotărîrile partidului şi plăteşte cotizaţiile stabilite. Cei care exploatează munca altora nu pot fi membri ai P.M.R.

Partidul nostru este detaşamentul de avangardă, organizat, al clasei muncitoare, forţa conducătoare a poporului din Republica Populară Romînă. Structura lui organizatorică are ca principiu fundamental principiul centralismului democratic.

Comuniştii din patria noastră, ca şi întregul nostru popor, găsesc în operele marelui Lenin — printre care lucrările cuprinse în volumul 7 se află la loc de frunte — un imens tezaur de învăţăminte. Experienţa luptei revoluţionare a poporului nostru confirmă forţa atotbiruitoare a ideilor leniniste.

Leninismul a devenit în zilele noastre steagul sub care luptă toţi cei ce năzuiesc spre o viaţă mai bună, indiferent de continentul pe care trăiesc, indiferent de limba pe care o vorbesc.

EDGARD OBERST

Grupele utemiste ajută la pregătirea viitorilor utemiști

Schmit Anton a venit în uzina noastră acum aproape un an de zile. Era un tînăr timid căruia-i scotea cu greu vorba din gură. Cînd a fost repartizat la sectorul III montaj, a fost bucuros. Aici l-au întîmpinat tovarăși buni, care l-au ajutat să învețe meseria de lăcătuș pe care a visat-o încă de cînd era copil.

Anghel Constantin, responsabilul brigăzii de tineret a cerut ca Anton să fie repartizat în brigada lui pentru a-l califica. Intr-un timp scurt, Schmit Anton a devenit unul din lăcătușii de bază ai sectorului.

Responsabilul grupei U.T.M., Ionicu Nicolae, a stat în mai multe rînduri de vorbă cu Schmit despre munca lui, despre ajutorul pe care îl primește de la tovarășii din sector și despre greutățile pe care le are în muncă. Astfel s-a aflat tov. Ionicu că Anton ar vrea să devină utemist.

In una din ședințele grupei U.T.M. utemistul Deliu Ion a primit sarcina să se ocupe de Anton, să-l ajute să înțeleagă mai bine politica partidului nostru și sarcinile organizației noastre.

Cînd Schmit Anton a fost primit în organizație, utemiștii l-au sfătuit să se ocupe mai mult de învățătură pentru a-și putea îndeplini cu cinste sarcina de constructor de mașini și unelte agricole. Astăzi Anton muncește cu multă dragoste și îndemînare la montarea reperelor de la grapa stelată, la netezitoare și alte mașini și unelte pe care uzina noastră le fabrică. Acum el a devenit fruntaș în producție, iar pentru a-și ridica nivelul politic s-a înscris anul acesta și într-un cerc politic U.T.M.

Asemenea utemiștilor grupei a II-a care pregătesc cu multă grijă tinerii pentru a deveni utemiști, avem și alte grupe U.T.M. Iată de pildă grupa U.T.M. nr. 1, din sectorul 1 turnătorie.

Utemiștii din această grupă au avut mult de furcă cu tînărul Olăroiu Alexandru. Acesta nu dădea atenție sarcinilor profesionale pe care le avea. Lipsea de multe ori de la lucru, iar atunci cînd venea, majoritatea timpului îl pierdea prin secție, nevăzîndu-și de treabă. Toate acestea au făcut ca un timp îndelungat să nu-și realizeze nici norma. Pînă și părinții erau nemulțumiți de faptele lui Alexandru.

Sesizîndu-se de atitudinea lui, membrii grupei U.T.M. au hotărît să-l invite la una din adunări și să discute serios cu el. În urma discuției, utemiștii și-au dat seama că Alexandru Olăroiu a apucat pe un drum greșit. Pentru a-l ajuta, ei au propus membrilor brigăzii utemiste să-l primească în brigadă. La început unii dintre brigadieri nu au fost de acord cu primirea lui în brigadă, spunînd că o să le încurce planul de producție. Totuși pînă la urmă a fost primit. Un timp, Olăroiu Alexandru a continuat să aibe aceleași lipsuri ca și mai înainte. Influența colectivului a fost însă mai puternică. Cu timpul a început să se înfiripeze în el un minunat simțămînt: grija pentru onoarea brigăzii.

Utemiștii nu s-au mulțumit să-l aibe în mijlocul lor numai la muncă, ci l-au luat cu ei și la distracție, făcîndu-l să simtă că face parte dintr-un colectiv unit și puternic. Și astfel, treptat, Olăroiu s-a schimbat, iar după cîtva timp, la cererea lui, organizația de secție U.T.M. l-a primit în rîndurile sale.

Acum, brigada în care lucrează Olăroiu — datorită și eforturilor lui — a ajuns să fie fruntașă pe uzină, depășindu-și planul între 80 și 140 la sută zilnic.

Acestea sînt doar cîteva exemple care arată felul cum se ocupă organizația noastră, în special prin grupele U.T.M., de mobilizarea tinerilor la îndeplinirea sarcinilor întreprinderii noastre, cum îi ajută pentru a deveni utemiști.

Intr-un timp, fără să ne dăm seama, noi am ridicat în fața tinerilor care voiau să devină utemiști o serie de bariere artificiale, cum a fost aceea de a nu primi în organizație decît tineri cu o calificare profesională superioară. Noi nu înțelegeam atunci destul de bine rolul pe care poate să-l aibă organizația noastră în ridicarea nivelului politic și profesional al tinerilor. Treceau uneori luni de zile și nu primeam în organizație nici un tînăr, cu toate că erau mulți care doreau lucrul acesta. Acum însă noi sîntem conștienți că prin primirea lui în organizație, tînărul poate fi educat mult mai bine și îndrumat să devină fruntaș în producție. Organizația U.T.M. din uzina noastră a crescut mult. În fiecare lună sînt tineri care sînt primiți în rîndurile utemiștilor.

Comitetul organizației U.T.M. din uzină se sprijină mult pe grupele utemiste, care pregătesc cu multă răbdare și perseverență tinerii pentru intrarea în U.T.M.

DUMITRU IOAN
secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., uzina de construcții de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" Craiova

În scopul extinderii metodei graficului ciclic

Minerul Iuliu Haidu, Erou al Muncii Socialiste, a împărtășit cu prilejul unei consfătuiri de producție care a avut loc zilele trecute la mina Petrila din experiența dobîndită de brigada pe care o conduce în aplicarea metodei graficului ciclic. Subliniind importanța ce o prezintă această metodă la sporirea productivității muncii, Iuliu Haidu a arătat că organizarea lucrului după ciclograme a permis minerilor să folosească mai bine capacitatea de lucru a mașinilor. La operația de înaintare în steril și la încărcarea pietrei, unde se folosesc mijloace mecanizate, brigada condusă de el a reușit să mărească productivitatea muncii în prima decadă a lunii octombrie cu 47 la sută, față de productivitatea realizată în decada I-a a lunii septembrie.

Numeroși participanți la consfătuire au arătat cu acest prilej că prin aplicarea metodei graficului ciclic sporesc simțitor și cîștigurile personale. Inginerul Francisc Donin a dat numeroase exemple de mineri care au primit prime de ciclicitate. Minerul Gheorghe Croitoru, de pildă, de la sectorul II al minei Petrila a primit pentru depășirea ciclurilor în luna iulie, drept primă de ciclicitate, 982 de lei, o primă progresivă de 922 lei, cîștigul său ridicîndu-se în luna august la 3.115 lei. De asemenea, minerul Sima Toma de la sectorul I a primit în luna august o primă de ciclicitate de 1.005 lei, acord progresiv 1.693 de lei, cîștigul său ridicîndu-se la suma de 4.722 lei.

În cadrul consfătuirii, numeroși mineri s-au angajat să treacă la organizarea lucrului după această metodă.

Un nou cinematograf sătesc

În întîmpinarea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în comuna Runcu din raionul Tîrgu Jiu s-a înființat un nou cinematograf sătesc. La inaugurarea cinematografului care va funcționa în clădirea căminului cultural din comună, au participat peste 400 de țărani muncitori care au vizionat filmul „În sat la noi". Noul cinematograf din comuna Runcu este înzestrat cu un grup electrogen nou și cu un aparat de proiecție cu bandă îngustă, tip Kinap.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Săptămîna teatrului sovietic

Cu prilejul Săptămînii teatrului sovietic ce se desfășoară între 1 și 7 Noiembrie, repertoriul teatrelor din Capitală cuprinde numeroase și variate lucrări ale dramaturgiei clasice ruse și dramaturgiei sovietice.

Astfel, Teatrul Național „I. L. Caragiale", pe lîngă reluările pieselor „Trei surori" de A. P. Cehov, „Fata fără zestre" de A. N. Ostrovski, prezintă „Liceenii" de K. Treniov și în premieră piesa „Platon Krecet" de Al. Korneiciuk.

Pe scena Teatrului Municipal se vor juca piesele „Liubov Iarovaia" de K. Treniov, „Dragoste în zori de zi" de Iaroslav Galan și „Vassa Jeleznova" de Maxim Gorki.

În programul de spectacole din cadrul Săptămînii teatrului sovietic, colectivul Teatrului Armatei prezintă premiera piesei „Cîntec despre marinarii Mării Negre" de Boris Lavreniev și piesele „De partea cealaltă" de A. Barianov și „Mașenka" de A. N. Afinoghenov.

Piesele „Sfîrșitul escadrei" de A. Korneiciuk, „Vinovați fără vină" de A. N. Ostrovski și „Viața începe din nou" de V. Sobko vor fi prezentate în interpretarea artiștilor Teatrului Muncitoresc C. F. R.-Giulești.

Filme dragi spectatorilor

De un deosebit succes s-a bucurat Festivalul filmului sovietic. Cu această ocazie au fost prezentate în premieră numeroase noi producții ale studiourilor cinematografice din Uniunea Sovietică printre care: „Prieteni credincioși", „Examen de maturitate", „Școala curajului", „Destinul Marinei Vlasenko", „Agentul nr. 13" și altele. Despre interesul deosebit pe care l-au arătat oamenii muncii din Capitală noilor filme sovietice vorbesc următoarele cifre: 91.665 de cetățeni ai Capitalei au vizionat filmul „Prieteni credincioși", 70.295 filmul „Agentul nr. 13", 57.537, filmul „Examen de maturitate", 58.480, filmul „Școala curajului" etc.; în total peste 321.000 de spectatori.

Manifestări culturale

Mii de țărani muncitori din regiunea București participă cu entuziasm la manifestările din cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Ei își exprimă astfel dragostea față de marele popor sovietic și totodată au un minunat prilej de ridicare a nivelului lor cultural, de însușire a metodelor sovietice de muncă.

Comitetul raional A.R.L.U.S.-Oltenița a organizat în 13 comune conferințe cu teme legate de problemele agricole, ca: „Însămînțările de toamnă în colhozurile sovietice", „Asigurarea bazei furajere" etc.

În raionul T. Măgurele s-au organizat schimburi de experiență între cele 16 echipe culturale, cu care prilej s-au ținut conferințe despre arta cîntecului și dansului sovietic și influența ei asupra vieții culturale a poporului nostru, prezentîndu-se apoi frumoase programe artistice. Astfel de manifestări au avut loc în comunele Ciuperceni, Lița, Putineiu, satul Tudor Vladimirescu și altele.

Noi membri ai ARLUS-ului

De la începutul „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice" și pînă acum, peste 11.000 de oameni ai muncii romîni, maghiari și germani din regiunea Stalin s-au înscris în A.R.L.U.S. Numai în raioanele Mediaș și Sibiu peste 5.000 de muncitori, țărani muncitori și funcționari au devenit membri ai A.R.L.U.S.-ului.

În regiunea Cluj, în decurs de 3 săptămîni numărul celor care au devenit membri ai A.R.L.U.S.-ului este de aproape 4.300.

(Agerpres)

Note de drum din U.R.S.S.

Prin Leningrad

La nordul Uniunii Sovietice, pe țărmul Mării Baltice, se află unul din cele mai frumoase orașe din lume — Leningrad. Sînt peste 250 de ani de cînd țarul Petru I a început clădirea acestui oraș, menit să-i fie reședință, port și bastion împotriva cotropitorilor străini. Pentru istorie două secole și jumătate nu înseamnă prea mult. Dar puține orașe sînt pe lume care să aibă o istorie atît de bogată și interesantă ca fostul Petersburg. Leningradul de astăzi. Petersburg a fost leagănul mișcării revoluționare din Rusia. Aici au luptat primii revoluționari ruși — decembriștii, aici au izbucnit flăcările revoluției din 1905, în acest oraș a fost scrisă cea mai glorioasă pagină din istoria omenirii — Marea Revoluție Socialistă din Octombrie 1917.

Eroismul cu care locuitorii Leningradului și-au apărat orașul iubit în Marele Război de Apărare a Patriei a stîrnit de asemenea admirația întregii omeniri.

Nu există în lumea întreagă un oraș cu o arhitectură atît de perfectă ca Leningradul. Fiecare stradă, fiecare casă, fiecare din cele peste 500 de poduri ale orașului se încadrează într-un ansamblu arhitectonic unic și tot odată foarte variat, pildă vie a geniului creator al talentatului popor rus. Leningradul a fost numit „orașul muzeu", nu numai pentru că aici se găsesc sute de muzee, care proslăvesc istoria culturii, a științei și a artei militare ruse, dar și pentru că întregul oraș este o adevărată operă de artă.

...Prospectul Nevski — artera principală a Leningradului — străbate ca o linie dreaptă orașul. Am trecut de multe ori pe această stradă și de fiecare dată inima mi s-a umplut de o nețărmurită admirație. Cîte palate, cîte sculpturi, cîte lucrături fine, tăiate în piatră! Minunata construcție a soborului „Kazan" domină o bună parte din stradă, dîndu-i un aspect monumental.

Ceva mai departe, dintr-o străduță laterală, se deschide arcul cotit de sub palatul fostului stat major țarist. De cum am trecut pe sub acest arc, am recunoscut locul pe care de zeci de ori îl văzusem în filme și în tablourile renumiților pictori sovietici. Pe aici doar au trecut în noaptea aceea de Octombrie 1917, muncitorii, soldații și marinarii, care au înlăturat guvernul provizoriu ascuns în Palatul de Iarnă.

Palatul de Iarnă, construit după planurile arhitectului V. V. Rastrelli între 1754—1762, este desigur cea mai frumoasă clădire din Leningrad. În trei sute de săli ale palatului sînt expuse peste 2 milioane de picturi, statui, obiecte de artă care toate la un loc formează cunoscutul muzeu „Ermitaj" — una din cele mai mari colecții de artă din lume.

Cîteva zile am petrecut în „Ermitaj", însă n-am putut bineînțeles, să văd decît o parte din exponatele muzeului. Nici odată nu voi uita tablourile lui Michel Angelo, a lui Leonardo da Vinci, Tițian, Rafael, Rubens, Van Dyck, Velasquez, Dubois, Le Duc, Rembrandt, văzute aici. O admirabilă impresie face vizitatorilor însăși arhitectura sălilor. Cum poți să nu admiri, de pildă, sala de malahit? O încăpere spațioasă, cu plafonul sprijinit de 8 coloane făcute cu totul și cu totul dintr-o piatră scumpă de culoare verde — din malahit. Din această piatră sînt construite și cele cîteva mese cu picioarele de aur, căminul, mulțimea de vaze și cupe, care întregesc aspectul de basm al camerei. Plafonul și pereții sculptați și încrustați cu aur sînt făcuți parcă de mîna celei mai iscusite brodeuze.

Foarte interesantă e și secția rusă a „Ermitajului". Am văzut aici nenumărate opere de artă create de artiști ruși, în mare parte pînă la Revoluție. O valoare excepțională o are mormîntul lui Alexandr Nevski, care e făcut din argint și cîntărește cîteva mii de kilograme. În multe săli sînt expuse obiectele personale ale țarului Petru I, mantale ale soldaților lui, steaguri capturate de ei în războaie. Un perete uriaș din sala „Gheorghi" e ocupat de o enormă hartă în culori a U.R.S.S., făcută numai din aur și pietre prețioase; fiecare oraș fiind însemnat printr-o stea de rubin.

Ermitajul a fost creat în secolul al XVIII-lea, însă pînă la Revoluția din Octombrie nu era decît o colecție personală a țarilor, unde aveau acces numai „oamenii aleși". Nici pomeneală nu era ca în aceste săli să fi intrat picior de țăran sau de muncitor. Astăzi, această comoară a artei popoarelor e pusă la dispoziția tuturor.

O altă colecție de artă vestită departe, peste granițele Uniunii Sovietice, este „Muzeul Rus". Minunate ore am petrecut aici în fața pînzelor celor mai vestiți pictori ruși. Este o adevărată încîntare să admiri peisajele marine ale lui Aivazovski, picturile lui Tropinin, tablourile pline de lirism ale lui Fedotov, Serov, peisajele pictate de Șișkin și Levitan, nemuritoarele opere ale lui Repin.

Multe muzee din Leningrad sînt închinate oamenilor de vază, care au trăit și muncit în acest oraș. Am vizitat cîteva din ele. Muzeul „V. I. Lenin" deschis în splendidul palat care aparținuse prințului Orlov, este unul dintre cele mai interesante. Cinci mii de documente și fotografii expuse în 22 de săli urmăresc an cu an minunata viață a neuitatului Vladimir Ilici. Chiar în fața muzeului se află mașina blindată de pe care a vorbit Lenin muncitorilor din Petersburg în aprilie 1917, în piața gării finlandeze.

Am văzut în muzeu cărțile citite în școală de Lenin — „Capitalul" lui Marx, „Anti-Dühring" de Engels, versurile lui Pușkin și Lermontov, romanele lui Turgheneev. Tot aici sînt expuse multe obiecte care au aparținut lui Lenin mai tîrziu: o cămașă, o pernă, două cearceafuri, un brici, pe care le-a avut cu el în coliba de la Razliv (localitate de lîngă Leningrad), unde fusese ascuns de către C.C. al Partidului pe cînd era căutat de guvernul provizoriu, pantalonii și vesta lui, numeroase daruri primite de la oamenii muncii din Rusia Sovietică. Într-o vitrină e copia unei scrisori, adresată de Lenin președintelui comitetului sindical din Kremlin, prin care Vladimir Ilici protesta că i s-a ridicat salariul de la 500 la 800 de ruble și cerea ca să se revină asupra acestei hotărîri.

Pe o insulă în mijlocul Nevei, în apropierea muzeului „S. M. Kirov", se vede de departe turnul înalt al fortăreței Petropavlovsk. Cu clădirea acestei fortărețe a început în anul 1703 construirea Petersburgului. Fortăreața trebuia să apere gurile Nevei de năvălirile suedezilor, care amenințau imperiul lui Petru I. Curînd după moartea lui Petru I însă, fortăreața a fost transformată într-o groaznică închisoare unde erau aruncați toți acei care au încercat să se ridice împotriva tiraniei țarilor. În această închisoare au stat în lanțuri decembriștii, tot aici a fost încarcerat și Cernișevski. In celula nr. 47 a stat pînă la execuție fratele lui Lenin, Alexandr Ulianov. În multe celule au fost întemnițați bolșevici ca Olminski, Lepeșinski, Șapovalov. La nr. 56 a stat Bauman. În celula nr. 60 a stat scriitorul Maxim Gorki, care — înfruntînd mizeria și teroarea — a scris aici una din cele mai frumoase piese ale sale — „Copiii soarelui". Trei generații de revoluționari au fost închiși în această fortăreață, însă zidurile ei, bătăile și mizeria nu i-au putut înfrînge. In octombrie 1917 lanțurile au fost sfărîmate. Astăzi fortăreața Petropavlovsk este muzeu — amintire vie a tiraniei țariste, dar și a luptei neînfricate dusă de revoluționarii ruși.

Leningradul este vestit pentru tradițiile sale culturale, care au rădăcini adînci în toate domeniile științei și artei. Una din cele mai importante filiale ale Academiei de Științe a U.R.S.S. se află aici. Universitatea „A. Jdanov" este cea mai mare din Uniunea Sovietică, după Universitatea „Lomonosov" din Moscova. Zeci de mii de studenți urmează cursurile a sute de institute. Teatrele Leningradului sînt cunoscute pentru măiestria artiștilor lor. Am avut prilejul aici să văd cîteva spectacole la Teatrul de Operă și Balet „Kirov" și la teatrul de dramă „Pușkin", jucate la un nivel artistic neîntrecut. În acest oraș este unul din cele mai mari posturi de radio sovietice, studioul cinematografic „Lenfilm", un post de televiziune, cîteva edituri, redacțiile a numeroase ziare și reviste.

Leningradul mai este cunoscut și pentru industria sa; în special pentru cea de produse de larg consum. Magazinele Leningradului, întotdeauna arhipline, pun la dispoziția cumpărătorilor mărfuri de o calitate excepțională, vestite în întreaga Uniune Sovietică. Am vizitat două din aceste magazine — „Pasaj" și „Gostinîi dvor". Acesta din urmă ocupă o clădire pe o suprafață de cîteva zeci de hectare, unde se pot cumpăra tot felul de produse industriale.

Oamenii sovietici nutresc o nemărginită dragoste pentru orașul lui Lenin. Despre Leningrad s-au creat nenumărate basme, povestiri, poezii care cîntă minunățiile orașului, pe care poporul îl numește „Gorod krasaveț" („Orașul frumos").

DAN LAZARESCU

Arcul de Triumf Narva, înălțat în cinstea ostașilor ruși care au luptat în războiul de apărare a patriei din 1812—1814

CRONICA FILMULUI

Pagini glorioase din trecutul de luptă al partidului *)

Povestirea despre soarta familiei Dorobanțu și, la polul opus, a capitaliștilor Racoviceanu a început odată cu prima serie a filmului „Nepoții gornistului". Cea de a doua parte — „Răsare soarele" — își continuă pe un plan superior acțiunea, între anii 1941—1944, în epoca frămîntată a mișelescului război antisovietic.

Avem în film bine exprimate cele două tabere angrenate în luptă: de o parte demnii urmași ai gornistului erou de la Grivița, luptînd neînfricați împotriva fascismului, pentru înlăturarea exploatării; — de cealaltă parte tagma jefuitorilor, reprezentată de industriașul Racoviceanu, familia și prietenii săi de afaceri, urmărind cu lăcomie obținerea de profituri maxime de pe spinarea muncitorilor.

Scenariul „Răsare soarele" are meritul de a fi redat dramatic ideile și lupta eroilor, care se caracterizează în majoritatea lor printr-o acțiune proprie distinctă.

...Lîngă mica cizmărie cu un calapod, unde oamenii vin să se plîngă de viața grea pe care o duc sub hitleriști, se află locuința conspirativă a lui Andronie Ruja. Între pereții acestei case, atunci cînd pe străzi răsună cizmele soldaților, se aude cuvîntul partidului, prin glasul comunistului Ruja: „E vorba de libertatea sau sclavia popoarelor din Europa și lumea întreagă. E în joc viața sau moartea poporului romîn". De aici, cuvintele acestea pornesc spre tipografiile clandestine. Sînt tipărite și trimise în mijlocul muncitorilor: „Lupta cu arma în mînă împotriva lui Hitler este datoria fiecărui patriot romîn". Și foile ziarului ilegal sînt apoi strecurate din mînă în mînă, din atelier în atelier, din fabrică în fabrică: „Citește și dă mai departe"....

Andronie Ruja este acela care în clipele grele ale luptei știe să-i îmbărbăteze pe Cristea Dorobanțu sau pe Miron, să le insufle încredere deplină în justețea cauzei lor. Cînd Leahu și alți muncitori cad în mîinile siguranței, îndrumarea comuniștilor crește. Ruja va iniția organizarea laboratorului clandestin: „Și-o să afle hitleriștii ce înseamnă mînia poporului romîn..."

Episoadele se înlănțuie rapid, scenariul dînd viață cu vigoare imaginii luptei eroice a comuniștilor în anii grei ai teroarei fasciste.

În clocotul bătăliilor de clasă, în strădania plină de abnegație pentru a sabota armatele hitleriste, pentru a distruge rezervoarele de petrol ale fasciștilor cu ajutorul explozibilelor preparate în laboratorul clandestin, se călesc eroii anonimi ai clasei muncitoare, se reliefează caracterele personajelor filmului.

Tradiția de luptă a poporului este dusă mai departe, prin simbolica familie Dorobanțu și îndeosebi prin figura lui Cristea. A trecut multă vreme de cînd țăranul sărman Pintea Dorobanțu, aprig în răzvrătirea sa, dar încă dezorientat, s-a opus spontan stăpînilor de fabrici și moșii... Fiul său, Cristea — nepotul gornistului — aparține unei noi generații: generația luptătorilor comuniști care vor învinge și își vor dezrobi patria, deoarece ei unesc în lupta pentru fericirea poporului pe toți oamenii cinstiți, deoarece ei înțeleg cu claritate care este cursul istoriei...

În desfășurarea scenariului este redat prin Miron, chipul tînărului comunist înflăcărat. În scopul incendierii rafinăriilor, el desfășoară o periculoasă activitate trebuind să introducă în punctele indicate materialul inflamabil, „doctoriile" cum le numesc ilegaliștii. Romantismul și intransigența caracterului său partinic se vădesc odată mai mult în scena închisorii, cu cîteva clipe înainte de execuție, atunci cînd îi scrie soției sale, sora lui Cristea, Simina. Pentru Miron și Simina dragostea e o forță care în momentele grele ale luptei îi încurajează, le întărește voința și spiritul de sacrificiu.

Trecînd la felul cum este urmărită în film activitatea industriașilor Racoviceanu, trebuie evidențiat că realizatorii au reușit să redea într-un mod interesant opulența care domnește în casa acestora și să ne provoace ura și repulsia față de acești dușmani ai poporului, care jubilează aflînd că s-a dezlănțuit războiul antisovietic.

Dobre Racoviceanu nu are preferințe în relațiile sale de afaceri: „Ei, mai lăsați" — spune el — „ce atîta gîlceavă! Comenzi să fie. Cu americanii, cu nemții, turcii, japonezii e tot una..."

Dușmanii săi sînt înlăuntrul țării. Ei sînt muncitorii pe care-i exploatează și care îl împiedică să-și realizeze planurile mîrșave. Ura sa nu mai are margini, atunci cînd acțiunile ilegaliștilor sînt încununate de succes.

— „Dar să-i distrugi, asta poți!" — îi spune el șefului siguranței. „Să nu rămînă sămînță de comunist în țara asta".

Nolly Racoviceanu — fiul industriașului — și-a pierdut mult din seninătatea pe care o avea în prima parte a scenariului. A durat puțină vreme fericirea care l-a copleșit atunci cînd a aflat vestea dezlănțuirii războiului. Locul acestei fericiri îl ia îngrijorarea crescîndă, neputincioasă, în fața acțiunilor sabotoare ale muncitorilor, furia animalică din zilele eliberării poporului de sub jugul fascist...

Alături de ei, în film apare o realizată galerie de tipuri ale aceleiași lumi: îngîmfatul și redusul general romîn Ferikide, Basil Popesco, șeful siguranței, care și-a propus din prima zi a războiului o iluzorie lună de miere în Caucaz ș.a.

În ansamblu, scenariul literar a constituit o bază ideologico-artistică trainică și aceasta a fost punctul de pornire pentru reușita filmului, care ne bucură pe toți.

Ceea ce din păcate schematizează personajele (ca de altfel și în altele din filmele noastre) este în bună măsură dialogul. Iată un exemplu. Atunci cînd vede pagina de ziar pe care scrie: „Vă ordon, treceți Prutul!", Cristea întreține cu Ruja următorul dialog la sfîrșitul unei secvențe:

— *Ruja:* În noaptea asta a intervenit în lupta noastră ceva nou.

— *Cristea:* Războiul?

— *Ruja:* Da, războiul.

O asemenea conversație este — evident — lipsită de expresivitate, atîta vreme cît în întreaga secvență se vorbise pînă atunci numai despre război...

Este de asemenea regretabil faptul că firul călăuzitor al acțiunii filmului se pierde uneori — chiar și în această parte, mult mai dinamică — în monotonia unor ședințe și discuții sterile, inutile. Tranzacțiile și împrumuturile financiare pe care le face Dobre Racoviceanu cu nemții ocupă un spațiu prea mare în film, ca și nenumăratele ședințe dintre Ruja și Cristea, împiedicînd la un moment dat creșterea conflictului.

Scenariului îi lipsesc totodată aspecte mai bogate din viața orașului unde se petrece acțiunea, amănunte grăitoare din viața și firea oamenilor care nu sînt eroi principali; acestea ar fi dat filmului mai multă autenticitate.

Echipa de filmare a înregistrat cu această serie a filmului o creștere artistică evidentă față de ceea ce realizase anterior. Regizorul filmului și operatorul, împreună cu grupul de actori și-au asigurat o atmosferă de lucru prielnică, caracterizată prin coeziune, acordîndu-se prioritate muncii atente cu actorul. Astfel se și explică succesul de netăgăduit al unora dintre interpreții filmului.

George Vraca a redat cu subtilitate perfidia și lăcomia omului de afaceri fără scrupule, siguranța din primele secvențe ale filmului, cu permanenta butadă: „începe un veac de aur", agitația din timpul acțiunilor de sabotaj ale muncitorilor, precum și deruta personajului spre finalul filmului, cînd exclamă: „s-a dus dracului veacul de aur... s-a dus..."

În interpretarea lui Nucu Păunescu personajul Andronie Ruja a fost conturat veridic și sobru, actorul valorificînd elementele pe care i le oferea scenariul.

Mult mai palid decît în prima serie a filmului ne-a apărut personajul Stancăi Dorobanțu. Totuși, actrița Corina Constantinescu (cu excepția machiajului defectuos care provoacă figurii sale diferențe de vîrstă de la o secvență la alta), dispune de reale posibilități dramatice în film. Actrița a redat judicios trecerea Stancăi Dorobanțu de la nemulțumirea pasivă la lupta hotărîtă alături de fiul ei împotriva exploatatorilor. Cînd află că laboratorul clandestin are nevoie de fosfor, ea îi spune cu o deosebită simplitate lui Cristea: „Vă iau eu... Cît vă trebuie?" Și de aici înainte, cu riscul vieții, se atașează deplin luptei pentru eliberarea poporului.

Andrei Codarcea, în rolul lui Cristea, a vădit o reală pasiune dramatică în scena procesului, demascînd și acuzînd pe adevărații criminali care tîrîseră țara în război. În micul episod al evocării gornistului de la Grivița, artistul ne-a transmis viu sentimentele sale, printr-o voce caldă, profundă și o mimică expresivă. Din păcate însă, în alte scene, Andrei Codarcea are o față lividă, încordată, o ținută rigidă, sărăcindu-și jocul de ceea ce este mai expresiv în creația unui actor.

O surpriză evident plăcută a pricinuit-o spectatorului tînărul actor Constantin Codrescu în rolul lui Ilieș. Cu toate că nu a avut de parcurs un text de mare dimensiune, Constantin Codrescu — care în prima serie apărea șters — a reușit de astă dată să emoționeze printr-un joc mut, deosebit de grăitor (în deosebi prim planurile). Să ne amintim de pildă scurtele scene ale plecării și întoarcerii de pe front sau episodul cînd asistă la judecarea lui Cristea.

Cuceritoare este și interpretarea tînărului Iurie Darie — Miron, deși rolul e inegal, uneori veridic și uman, alteori schematic. Cert este că Iurie Darie e un actor de nădejde al cinematografiei noastre.

Alături de aceste creații se remarcă și realizările actorilor Tatiana Iekel (Mura), Tudorel Popa (Nolly Racoviceanu), I. Talianu (generalul), Gh. Manu (Stănică) G. Tomazoglu (cizmarul) ș. a.

De data aceasta, regia filmului a uzat de mijloace îndrăznețe în transpunerea pe ecran a scenariului și — cum e firesc — a înregistrat succese. Folosirea pricepută a aparatului de filmat — care ne poartă prin locuința luxoasă a Racovicenilor în scena seratei, de pildă, sau care surprinde printr-o mișcare interesantă discuția din carcera fabricii unde sînt închiși Văduva și trădătorul Stănică, și încă multe alte exemple, ne dovedesc strădunța realizatorilor pentru o cît mai bogată expresivitate cinematografică. La aceasta se adaogă meritele regiei în îndrumarea interpreților.

De asemenea, contribuția operatorului șef Wilfried Ott a fost esențială în acest film. Lumina este distribuită judicios în majoritatea scenelor de interior, ea creează relief spațiului și plasticitate figurilor eroilor. Iată numai cîteva exemple între atîtea: planul de interior cînd Dobre Racoviceanu exclamă: „s-a dus dracului veacul de aur", iar pentru exterior: secvența fugii hitleriștilor și înapoierea lui Ilieș acasă invalid, în planul în care nu se vede decît un pămînt sterp cu o singuratică cărare cenușie, care exprimă parcă întoarcerea lipsită de glorie dintr-un război nedemn. Din acest punct de vedere — deși filmările combinate tot nu sînt la un nivel satisfăcător — filmul „Răsare soarele" demonstrează nivelul tehnic în creștere la care se prezintă astăzi studiourile noastre.

Muzica semnată de Ion Dumitrescu subliniază discret acțiunea filmului și pune în valoare momentele dramatice. Îndeosebi la scenele de masă sau în asemenea momente ca scena asasinării gornistului de la Grivița sau a detenției lui Miron, motivele muzicale se contopesc organic cu firul întîmplărilor de pe ecran. Se simțea însă în mai multe momente ale filmului necesitatea intervenției partiturii muzicale.

Există în filme scene de umor pline de efect și parte din ele se datorează lui P. Călinescu (puțin exagerat, dar nimerit în rolul valetului), ca și interpretării lui George Vraca, Tudorel Popa și I. Talianu. În rolul comisarului credem că nu trebuia însă folosit un actor de comedie (I. Antonescu) — ce-i drept foarte expresiv — dar nepotrivit pentru acțiunea care o avea de îndeplinit în film. Așa cum se prezintă pe ecran, cu un amestec de slugărnicie și incapacitate profesională, ar fi trebuit să inspire din primul moment neîncredere chiar șefului siguranței, nu numai nouă, spectatorilor. De asemenea, actorul N. Sireteanu nu a fost bine distribuit de către regizor în rolul generalului von Borch. Firea blîndă a actorului, gestul său așezat, cumpănit, se pretează unei game actoricești cu totul diferită.

În film, există și cîteva inadvertențe de logică, mărunte, dar care e bine să fie semnalate. Așa de pildă, înainte de execuție, Miron scrie Siminei pe un petec de hîrtie mult prea mic, nenumărate cuvinte de adio și de dragoste. Afară de aceasta și poate cel mai de neadmis este faptul că agenții descoperă laboratorul clandestin în plină zi și nimeni nu înțelege de ce ilegaliștii așteaptă pînă noaptea tîrziu, sosirea poliției...

Ambianța laboratorului unde se fabrică explozibilul este seacă și neexpresivă. Scena în care se dă lupta dintre muncitori și poliție, în decorul strîmt al laboratorului, este sărăcită, de lipsa planurilor apropiate atît de necesare în vederea unei acțiuni încleștate.

Cu toate aceste scăderi, valoarea filmului în ansamblu, se impune fiecărui spectator. „Răsare soarele" constituie un real succes al cinematografiei noastre. Pentru munca lor sîrguincioasă și rodnică, principalii creatori ai filmului au fost răsplătiți pe merit. Filmul militează pentru ideile nobile care animă poporul nostru în lupta pentru construirea unei vieți noi, el slăvește faptele eroice ale comuniștilor care au stat întotdeauna și stau și azi în fruntea oamenilor muncii din patria noastră pe drumul făuririi socialismului.

IULIAN MIHU

*) *„Răsare Soarele" — realizare a Studioului „București" („Nepoții gornistului" seria a II-a).*

Vizitele delegaților din Coventry la Stalingrad

STALINGRAD 3 (Agerpres). — TASS

La 1 noiembrie a avut loc prima ședință comună care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească. S-a ajuns la o deplină unitate de vederi asupra mesajului celor două orașe care urmează să fie adresat Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Membrii delegației Consiliului municipal al orașului Coventry au mulțumit Sovietului orășenesc și oamenilor muncii din Stalingrad pentru primirea călduroasă. Ei și-au exprimat admirația față de eroismul în muncă al locuitorilor Stalingradului, care au refăcut orașul din ruine și față de marea amploare a construcției pașnice la Stalingrad.

John Fennell, lordul primar al orașului Coventry, și membrii delegației conduse de el au vizitat locurile istorice ale orașului-erou.

În ziua de 2 noiembrie, delegația a făcut o călătorie pe canalul navigabil Volga-Don „V. I. Lenin".

—o—

Rezultatele provizorii ale alegerilor din S. U. A.

NEW YORK 3 (Agerpres). — La 2 noiembrie au avut loc în Statele Unite alegeri pentru 435 locuri în Camera Reprezentanților, 32 locuri în Senat și 33 posturi de guvernatori de state. Potrivit datelor provizorii transmise de agenția Associated Press, mandatele pentru Camera Reprezentanților se repartizează astfel: republicani — 202, democrați — 233. Pînă în prezent, republicanii dețineau în Camera Reprezentanților 218 locuri, iar democrații — 212 plus un independent; 4 locuri deveniseră vacante.

Mandatele pentru Senat se repartizează astfel: republicani — 46, democrați — 47 și un independent. Nu se cunosc încă rezultatele din două circumscripții. Pînă în prezent, republicanii dețineau în Senat 49 locuri, democrații — 46 și un independent.

In sfîrșit, după alegeri partidul democrat deține 27 posturi de guvernator, iar partidul republican — 21, în timp ce anterior democrații aveau 19 guvernatori, iar republicanii — 29.

Subliniind rezultatele alegerilor, observatorii politici consideră că ele exprimă împotrivirea din ce în ce mai accentuată din S.U.A. față de politica internă și externă a guvernului.

—o—

Dezbinare în partidul laburist cu privire la înarmarea Germaniei occidentale

LONDRA 3 (Agerpres). — TASS transmite: După cum arată corespondentul parlamentar al agenției Press Association, „în sinul partidului laburist continuă să existe o puternică dezbinare în ceea ce privește problema reînarmării Germaniei". Acest lucru, scrie în continuare corespondentul, a ieșit la iveală cu toată evidența în ședința secretă din 1 noiembrie a Comitetului pentru politică externă al fracțiunii parlamentare a partidului laburist. Timp de o oră și jumătate membrii comitetului au dezbătut acordul celor nouă state cu privire la reînarmarea Germaniei occidentale. După încheierea dezbaterilor s-a trecut la vot. După cum s-a aflat, pentru înarmarea Germaniei occidentale au fost exprimate 22 voturi contra 12. Potrivit relatărilor ziarelor, în cadrul ședințelor comitetului a fost de asemenea adoptată hotărîrea de a propune guvernului englez să stăruie pentru ducerea de noi tratative cu guvernul sovietic cu privire la unificarea Germaniei în conformitate cu condițiile formulate în cadrul conferinței partidului laburist.

—o—

Situația politică din Indonezia

DJAKARTA 3 (Agerpres). — După cum transmite agenția Antara, în seara zilei de 2 noiembrie s-a ajuns la o înțelegere asupra unei remanieri a guvernului Indoneziei.

După cum se știe, remanierea a devenit necesară în legătură cu acțiunile scizioniste ale conducerii partidului „Marea Indonezie", care și-a rechemat miniștrii din guvern după ce a fost respinsă cererea acesteia de demisie a cabinetului.

In urma tratativelor dintre reprezentanții partidelor care participă la guvern, a fost înființat un nou minister al ridicării bunăstării poporului.

Ziarul „Harian Rakjat" scrie într-un articol de fond că încercările reacțiunii au eșuat, „dar situația rămîne serioasă. „Trebuie să fim extrem de vigilenți, întrucît reacțiunea internă — organizația Mașumi și socialiștii de dreapta, sprijiniți de imperialiștii americani și olandezi precum și de agenți gomindaniști continuă să desfășoare o „activitate subversivă împotriva guvernului și a republicii".

—o—

Posesiunile franceze din India au fost transmise guvernului indian

DELHI 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 noiembrie a avut loc transmiterea oficială a administrației fostelor posesiuni franceze din India (Pondichéry, Karikal, Mahé Yanaon) reprezentanților guvernului Indiei.

Consulul general al Indiei la Pondichery, Kewal Singh, a fost numit Înalt comisar al Indiei în fostele posesiuni franceze.

—o—

Lupta muncitorilor londonezi

LONDRA 3 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la 1 noiembrie a luat sfîrșit greva docherilor din cele mai mari porturi ale Angliei, care a durat o lună de zile și s-a încheiat cu victoria greviștilor. Totuși, după ce la 1 noiembrie docherii au reluat lucrul, în după amiaza aceleiași zile în portul Londrei a izbucnit din nou grevă în semn de protest împotriva nerespectării de către patroni a acordului intervenit între ei și docheri.

În portul Londrei continuă de asemenea greva celor 8.000 muncitori de la șantierele de reparații navale, declarată aproximativ acum două luni, în semn de protest împotriva concedierii a cinci muncitori.

Poporul englez se opune reînarmării Germaniei occidentale

Peter Gevin *)

Articol scris pentru „Scînteia tineretului"

Două generații succesive de englezi au fost chemate de guvernul lor să-și verse sîngele pentru ca militarismul german să fie înfrînt. In ambele ocazii, soldații britanici, împreună cu aliații lor, au suferit și au murit pentru ca să zdrobească acest dușman al păcii Europei. Totuși, în prezent, guvernul nostru propune — ca o tragică ironie — reînarmarea Germaniei occidentale, cînd văduvele și copiii nici n-au încetat bine de a-și plînge morții, cînd clădirile distruse din orașele noastre nici nu s-au reconstruit în întregime.

Cei care promovează o astfel de politică știu că o asemenea trădare grăbită și cinică a trecutului trebuie să fie deghizată sub o formă care să poată fi acceptată de populație. De aceea ziarele și radioul britanic ne asigură fără încetare că reînarmarea Germaniei occidentale este necesară, fiindcă libertatea Angliei este amenințată de o pretinsă agresiune din partea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Uniunea Sovietică și țările de democrație populară sînt înfățișate ca niște țări înarmate pînă-n dinți, pornite să... distrugă democrația Occidentului. În același timp se argumentează că pentru... securitatea Occidentului trebuie să se reînarmeze Wehrmachtul hitlerist.

Un popor în deplină cunoștință a realității, avînd posibilitatea de a obține prin presă și radio informații adevărate, va vedea lesne că aceste declarații și argumente sînt în fond minciuni. Majoritatea opiniei publice engleze înțelege aceasta din o seamă de fapte dar, în general este lipsită în mare măsură de posibilitatea de a cunoaște adevărul. Întîmplările de fiecare zi arată omului simplu din Anglia că nu Uniunea Sovietică, ci S.U.A. este cea care urmărește o politică de agresiune. Mulți englezi înțeleg că problema Germaniei este fals pusă de către apologeții reînarmării Germaniei, pentru că se falsifică sensul soluțiilor propuse de Uniunea Sovietică pentru a se făuri o Germanie democrată unită. Ei știu că în cazul renașterii Wehrmachtului controlul mașinii militariste a Germaniei occidentale va fi nu în mîna democraților și a partizanilor păcii, ci în mîna fasciștilor, stăpîniți de idei de expansiune și revanșă. Recentele destăinuiri ale dr. John — fostul șef al poliției secrete din Germania occidentală — au confirmat cele spuse mai sus. Toate acestea arată poporului englez că reînarmarea Germaniei occidentale ar fi o lovitură de moarte dată păcii.

Prin urmare lupta împotriva reînarmării Republicii de la Bonn a devenit o platformă comună pentru cele mai diferite straturi ale poporului englez. Se opune reînarmării Germaniei occidentale nu numai marea masă a clasei muncitoare și poate majoritatea intelectualilor, ci chiar o parte a burgheziei. Nu este întîmplător că ziarul reacționar al marelui milionar lordul Beaverbrook — se opune uneori reînarmării Germaniei. (Desigur că aceasta atrage mulți cititori noi pentru ziarul său!) In parlament, în rîndurile partidului conservator, lordul Hinchinbrook și alții se manifestă împotriva politicii majorității conservatoare de reînarmare a Germaniei occidentale.

Această spărtură în rîndurile burgheziei nu este chiar atît de surprinzătoare, din două motive: mai întîi fiindcă se știe că politica de reînarmare a Germaniei este în primul rînd politica imperialismului american, care se contrazice cu interesele imperialismului englez în multe domenii. Unii capitaliști din Anglia recunosc mai ales faptul că, dacă reînarmarea Germaniei ar declanșa un război atomic, nici clasa lor n-ar supraviețui. In al doilea rînd, sînt acei care înțeleg că politica americană de reînarmare a Germaniei — care speră să folosească militarismul german împotriva Țării Sovietelor — este un joc disperat. Dar ei își amintesc care a fost rezultatul dezastruos al unui joc asemănător anterior, făcut de guvernul Neville Chamberlain. Într-un viitor apropiat, într-o măsură mai mare chiar decît în trecut, este foarte posibil ca expansiunea germană să se îndrepte împotriva Occidentului.

Transformarea opoziției largi împotriva reînarmării Germaniei — opoziție existentă acum în rîndurile poporului englez — într-o mișcare puternic organizată este în oarecare măsură împiedicată de faptul că politica de reînarmare a Germaniei este sprijinită de comitetul executiv al partidului laburist și Congresul sindicatelor.

În această privință se dă o luptă aprigă în sinul mișcării laburiste. Reacționarii care sprijină reînarmarea Germaniei au o slabă majoritate chiar în conducerea partidului laburist. De bună seamă că marea majoritate a membrilor de rînd se opun politicii oficiale, așa că reacționarii caută să evite o discuție largă asupra acestei probleme și ar dori să evite o hotărîre în această privință care ar urma să se ia la Conferința Partidului Laburist. Dacă manevrele lor ar fi zădărnicite, rezultatul conferinței ar fi o înfrîngere pentru cei care sprijină reînarmarea Germaniei. O asemenea situație ar putea influența întreaga situație în Anglia. Conducătorul laburist Bevan, înțelegînd sensul evenimentelor, a luat poziție împotriva reînarmării Germaniei.

Victoria forțelor progresiste din sinul partidului laburist, la viitoarea conferință, va depinde în mare măsură de votul sindicatelor și al partidului cooperatist, care sînt afiliate partidului laburist. Deja presiunea populară a reușit să cîștige atît partidul cooperatist cît și un număr de sindicate pentru a se opune reînarmării Germaniei. La alte uniuni este posibil să se ia o asemenea hotărîre. Totuși în unele uniuni, conducerile reacționare au reușit să împiedice discuțiile în legătură cu această chestiune și ele amenință că vor opri de la vot pe cei care nu sînt în favoarea reînarmării Germaniei. **).

Lupta care se dă în sinul partidului laburist împotriva reînarmării Germaniei rămîne încă în balanță. Totuși nu încape îndoială că opoziția populară față de această politică este în continuă creștere. Pentru a grăbi succesul va fi necesar să se înlăture apatia care se întîlnește uneori printre cei care se opun reînarmării Germaniei, rezultat al influenței radioului și presei burgheze.

O contribuție importantă pentru mobilizarea unor importante mase în lupta pentru pace, împotriva reînarmării Germaniei occidentale — este aceea de a da deoparte vălul și a arăta intențiile pașnice ale țărilor socialiste. In această privință, noi care ne întoarcem în Anglia după o vizită făcută în Romînia — putem și ne vom îndeplini misiunea. Vom spune oamenilor din țara noastră că poporul romîn nu dorește nimic altceva decît pace, pentru ca să poată continua a construi socialismul.

*) Autorul acestui articol este cercetător științific la Universitatea din Londra. El a publicat o seamă de lucrări științifice apărute în Anglia ca și în S.U.A. Este membru al asociației oamenilor de știință. Recent a vizitat țara noastră în cadrul unei delegații britanice.

**) Articolul a fost scris înainte de Congresul Sindicatelor britanice și de cel al partidului laburist. Conducerea de dreapta a marilor sindicate a împiedicat votarea unei rezoluții potrivnice reînarmării Germaniei occidentale. Majoritatea de care au dispus adepții renașterii Wehrmachtului a fost însă neînsemnată, ceea ce a constituit totuși pentru ei un greu eșec. Cu o majoritate și mai redusă a fost adoptată la Congresul laburist rezoluția favorabilă înarmării Germaniei occidentale. După congres s-a constatat că mulți dintre delegații care au votat pentru acea rezoluție nu aveau mandat din partea organizațiilor locale. Dacă ei ar fi votat conform indicațiilor primite din partea organizațiilor lor, rezultatul ar fi fost cu totul altul. (Nota red. „Scînteii tineretului").

Includerea pe ordinea de zi a punctelor propuse de Uniunea Sovietică

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 noiembrie a avut loc ședința Comitetului General al Adunării Generale a O.N.U., în cadrul căreia a fost dezbătută chestiunea includerii pe ordinea de zi a Adunării Generale a celor două puncte propuse de Uniunea Sovietică: „Cu privire la acțiunile agresive împotriva Republicii Populare Chineze și la răspunderea ce revine flotei maritime-militare a S.U.A. pentru aceste acțiuni" și „Cu privire la încălcarea libertății navigației în zona mărilor Chinei".

Comitetul General a inclus fără a se trece la vot ambele probleme pe ordinea de zi a Adunării Generale sub titlul: „Plîngerea împotriva încălcării libertății de navigație în zona mărilor Chinei" și „Plîngerea în legătură cu acțiunile agresive săvîrșite împotriva Republicii Populare Chineze și răspunderea ce revine flotei maritime militare a Statelor Unite pentru aceste acțiuni".

Comitetul General a hotărît de asemenea ca aceste probleme să fie examinate de Comitetul Politic, iar în caz că ordinea de zi a Comitetului Politic va fi supraîncărcată — de Comitetul Politic Special.

Discutarea problemei admiterii de noi membri

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din dimineața zilei de 2 noiembrie a Comitetului Politic Special a continuat discuția generală asupra problemei admiterii de noi membri în O.N.U. Au luat cuvîntul reprezentanții S.U.A., Irakului, R.S.S. Ucrainene, Braziliei și Pakistanului.

Reprezentantul S.U.A., Wadsworth, a încercat să susțină că din vina Uniunii Sovietice o serie de state nu ar fi fost admise pînă în prezent în O.N.U. Delegatul american a dezmințit el însuși această afirmație cînd a început să apere din nou, așa cum o făcuse delegația sa și anterior, politica de discriminare în problema admiterii în O.N.U. a Albaniei, Bulgariei, Ungariei, Republicii Populare Mongole și Romîniei. Wadsworth a pus absolut neîntemeiat la îndoială dragostea de pace a acestor țări, hotărîrea și capacitatea lor de a îndeplini cerințele Cartei O.N.U. El a încercat să ascundă în acest fel faptul că S.U.A. nu doresc ca țările de democrație populară să fie admise în O.N.U. Urmînd o politică de favoritism în chestiunea admiterii altor țări, reprezentantul S.U.A. a mers și mai departe declarînd că ar fi de dorit ca aceste țări să fie admise să participe la lucrările O.N.U. în așteptarea admiterii lor în organizație.

Răspunzînd la discursul reprezentantului S.U.A., S. A. Slipcenko, reprezentantul R.S.S. Ucrainene, s-a ocupat îndeaproape de politica internă și externă de pace a Albaniei, Bulgariei, Ungariei, Republicii Populare Mongole și Romîniei, care, prin întreaga lor activitate, corespund pe deplin cerințelor Cartei O.N.U. și, prin urmare, pot fi admise în O.N.U. Aceste state, a spus delegatul R.S.S. Ucrainene, au relații diplomatice normale cu multe țări, au stabilit cu majoritatea statelor legături economice, culturale și altele, participă activ la viața economică mondială și sînt membre ale multor organizații internaționale, printre care numeroase instituții specializate ale O.N.U. Firește, a spus el în continuare, că țările de democrație populară leagă dezvoltarea lor viitoare de Națiunile Unite.

Declarația lui Nehru la sosirea sa la Calcutta

CALCUTTA 3 (Agerpres). — Agenția Indiană de Informații relatează că după sosirea sa la Calcutta, primul ministru indian Nehru a rostit un discurs în fața marii mulțimi care s-a strîns pentru a-l saluta la întoarcerea sa din călătoria în R. P. Chineză.

Subliniind că scopul acestei călătorii a fost strîngerea legăturilor tradiționale de prietenie care există între China și India, primul ministru, Nehru a declarat că vizita sa în China va constitui un eveniment în istoria celor două țări și în istoria relațiilor internaționale. „Întîlnirea între primii miniștri ai Indiei și Chinei — a spus Nehru — constituie un eveniment de mare însemnătate istorică".

In continuarea declarațiilor sale, primul ministru indian a subliniat că în urma călătoriei sale în R.P. Chineză s-a putut convinge că atît poporul cît și conducătorii Chinei doresc cu adevărat pacea și sînt împotriva războiului. „Popoarele țărilor Asiei care și-au cucerit de curînd independența — a spus Nehru — pot prețui cel mai bine valoarea păcii. După secole de sclavie sub dominația puterilor străine, ele își concentrează acum toate resursele în munca de reconstrucție a țărilor lor. Ele știu de asemenea că au trecut zilele cînd problemele internaționale se rezolvau pe calea războiului".

Referindu-se la activitatea comună a conducătorilor popoarelor chinez și indian în vederea apărării păcii, Nehru a subliniat că cele cinci principii ale coexistenței pașnice, stabilite în declarațiile comune ale premierului chinez și indian, reprezintă baza politicii de pace între popoare.

În continuarea declarațiilor sale, Nehru a subliniat că în cursul călătoriei sale prin țările Asiei de Sud-Est, a putut constata trezirea la independență a țărilor Asiei. „Asia se schimbă — a declarat premierul Nehru. Pe continentul asiatic se petrece o adevărată revoluție. Vechile lanțuri ale sclaviei sînt scuturate".

Primul ministru al Indiei și-a încheiat discursul cu un apel la unitate adresat tineretului indian. „În călătoria mea prin China și alte țări asiatice — a spus Nehru — am văzut că ceea ce face ca o țară să fie mare este unitatea. Puterea adevărată a unei țări nu constă în forța militară sau în cantitatea de armament, ci în unitatea poporului ei".

SCURTE ȘTIRI

● La 1 noiembrie, M. A. Menșikov, ambasadorul sovietic în India, a oferit o recepție în cinstea delegației oamenilor de cultură și artă din India, care s-a înapoiat din U.R.S.S.

● Ziarele pariziene anunță că la 1 noiembrie a început la Ministerul Afacerilor Externe al Angliei o consfătuire a experților celor trei puteri occidentale, însărcinați să pregătească răspunsul la nota guvernului sovietic din 21 octombrie.

● La 30 octombrie, a sosit la Pekin primul grup format din 15 specialiști sovietici care vor ajuta R.P. Chineză la înființarea și conducerea unei mari gospodării cerealiere de stat.

● 15.000 muncitori textiliști din Uruguay au declarat grevă. Ei cer, printre altele, sistarea importurilor de țesături și de fire asemănătoare celor care se fabrică în țară.

● Postul de radio Tokio a transmis că la 2 noiembrie sindicatul muncitorilor de la Societatea „Mitubisi Denki", care numără 15.000 membri, a declarat grevă în sprijinul revendicărilor sale cu privire la mărirea salariilor.

● Agenția Antara relatează că la 2 noiembrie pe plantațiile olandeze din partea de est a Sumatrei au declarat grevă 18.000 de muncitori, cerînd mărirea salariilor.

● La 31 octombrie a avut loc la Amsterdam festivitatea deschiderii expoziției „Teatrul în R.P.R.". Cu acest prilej sculptorul Jan Havermans a vorbit despre dezvoltarea teatrului romînesc.

● La 30 octombrie, Comitetul indonezian pentru recensămîntul electoral a anunțat că numărul cetățenilor indonezieni este de 77.987.879.

Martori tăcuți, dar aspri

Trei fotografii pentru coperțile unor romane de călătorie în țările mult lăudate ale tropicelor? Trei „momente" din viața unor popoare puțin cunoscute? Ori trei scene dintr-un film documentar, rod al muncii unui operator perspicace? Care din explicațiile de mai sus este legată de cele trei fotografii? Niciuna.

Cele trei fotografii — trei aspecte diferite din viața aspră a celor mulți și săraci — sînt din trei țări destul de depărtate între ele. Aceste trei țări au însă o singură linie care le unește — huzurul pentru cei bogați și mizeria pentru cei săraci.

Iată de pildă Venezuela: oficial, se consideră independentă: despre această „independență" vorbește însă mai bine decît orice stăpînirea petrolului din Venezuela de către monopolurile americane. Plugul de lemn cu care ară țăranul venezuelan (fotografia 1) este un martor tăcut dar aspru al stării de lucruri din „independenta" Venezuelă.

La mii de kilometri de Venezuela se află Malaya — țară care are „fericirea" să se numere printre supușii Imperiului Britanic. Să ridicăm însă neîndemînatica perdea a atrăgătoarelor prospecte de turism și să pătrundem în junglă acolo unde își duce viața poporul. Vom afla că peste 80 la sută din tineretul de la oraș și 56 la sută din cel sătesc suferă de boli sociale. Vom afla că, în țara unde la fiecare învățător revin 10 polițiști, 70 la sută din copiii de vîrstă școlară rămîn pe dinafară. Acești copii sînt siliți să muncească în condiții din cele mai grele pe plantațiile de cauciuc. (fotografia a 2-a).

Seria celor trei fotografii se încheie prin ilustrarea modului în care „locuiesc" oamenii muncii din țările aflate sub jugul economic și politic al trusturilor americano-engleze. Birmania nu face nici ea excepție. In această țară a minelor de rubine și a palatelor aurite, populația „trăiește" în colibe care nu se deosebesc de cele care existau cu cîteva veacuri în urmă.

Iată, pe scurt, povestea acestor trei fotografii...

Ion Bălănel, maestru internațional de șah

Federația internațională de șah a acordat de curînd titlul de maestru internațional de șah unui grup de șahiști, printre care se află și campionul țării noastre Ion Bălănel.

Această distincție vine să răsplătească o rodnică activitate a șahistului Ion Bălănel, care în ultimii ani s-a afirmat atît în concursurile din țara noastră cît și în cele de peste hotare.

Titlul de maestru internațional de șah a mai fost acordat jucătorilor sovietici Viktor Korcinoi, cîștigătorul turneului de la București, din 1953, Rașid Nejmetdinov, Semeon Furman, Ratmir Holmov, șahistului maghiar Gyula Kluger și altor șahiști.

Întîlnirea de rugbi Dinamo Praga — Locomotiva «Grivița Roșie»

Echipa de rugbi Dinamo Praga și-a încheiat turneul întreprins în țara noastră susținînd ieri pe stadionul Giulești ultima întîlnire. Rugbiștii cehoslovaci au jucat cu echipa Locomotiva „Grivița Roșie", una din fruntașele campionatului republican. După un joc rapid bucureștenii au repurtat victoria cu scorul de 6—0 (3—0) prin punctele marcate de Pîrcălăbescu dintr-o lovitură de pedeapsă și Tănăsescu în urma unei încercări.

Competiția de ciclism „Cupa 7 Noiembrie"

Competiția de ciclism „Cupa 7 Noiembrie" a continuat miercuri cu desfășurarea etapei a III-a contra cronometrului. Cicliștii au luat plecarea din două în două minute în ordinea clasamentului, întrecîndu-se pe un traseu în lungime de 60 km. pe șoseaua Urziceni. Lupta pentru victorie a fost extrem de dîrză și s-a încheiat în favoarea tînărului alergător dinamovist Rudolf Schuster care a realizat timpul cel mai bun: 1h 39' 45".

În clasamentul general individual pe primul loc se află acum C. Datcu (C.C.A.) care totalizează după 3 etape timpul de 9h 04' 47", urmat de C. Șandru (Flamura Roșie) cu 9h.05'08".

Astăzi se desfășoară etapa a IV-a pe distanța București—Oltenița—București 112 km.

Turneul internațional de șah de la Belgrad

BELGRAD 3 (Agerpres). — TASS transmite:

În dimineața zilei de 2 noiembrie s-au continuat partidele întrerupte în runda a 10-a a turneului internațional de șah de la Belgrad. Jocurile nu au adus nici o surpriză.

Trifunovici a cîștigat la Pirc, Nedelkovici la Barcza, iar Porecca a cedat la Bronștein fără să mai reia jocul.

Înaintea rundei a 11-a, clasamentul are următoarea înfățișare: 1. Bronștein 8 puncte; 2—3. Petrosian, Matanovici 7 puncte; 4—5. Gligorici, Trifunovici 6½ puncte; 6—8. Ivkov, Barcza, Pilnik 6 puncte.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Miercuri după amiază a sosit în Capitală subcomisia R. D. Germane pentru elaborarea și semnarea planului de muncă pentru aplicarea Convenției de Colaborare Culturală dintre R.P.R. și R. D. Germană pe anul 1955.

Din subcomisie fac parte Hans Knauer, director general în Ministerul Învățămîntului Public, Gertrud Keller, secretar al Asociației pentru relațiile culturale cu străinătatea din R.D. Germană și Ernst Hoffman, director în Ministerul Culturii.

★

Miercuri după amiază, în sala C.C.S. din Bd. Magheru nr. 21 s-a deschis într-un cadru festiv Expoziția de inovații din întreprinderile orașului București, organizată de Consiliul Sindical Regional și Filiala A.S.I.T. București. Numărul mare de inovații expuse din diferite ramuri de producție arată vizitatorilor forța și capacitatea creatoare a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din întreprinderile noastre socialiste.

La deschiderea expoziției a participat un mare număr de inovatori, activiști sindicali, reprezentanți ai ministerelor.

Tov. Ion Udrea, din partea Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor, a vorbit despre dezvoltarea mișcării inovatorilor în întreprinderile din București.

Expoziția de inovații din întreprinderile orașului București poate fi vizitată zilnic între orele 9—21.

(Agerpres)

—o—

Cronica

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, tov. Anton Moisescu a fost numit Trimis Extraordinar și Ministru Plenipotențiar al R.P.R. în Statele Unite ale Americii, în locul tov. Maria Florea Ionescu, care a primit altă însărcinare. (Agerpres)

SPECTACOLE

JOI 4 NOIEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Stat de Operetă: Lăsați-mă să cînt; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Platon Krecet; Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Viață nouă; Municipal: Arcul de Triumf; Studioul Actorului de film „C. Nottara": Familia; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Mașenka; Armatei (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Sfîrșitul escadrei; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Să cînte muzica (în sala din Calea Victoriei); Teatrul „Țăndărică": Artiștii pădurii (ora 16, în sala din B-dul Dinicu Golescu nr. 45), Călulul cocoșat (ora 16) și Umor pe sfori (ora 20, în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Descoperire misterioasă; Republica, București, Înfrățirea între popoare, Volga, Libertății: Răsare soarele (Nepoții gornistului — seria a II-a); Maxim Gorki, Lumina, Vasile Roaită: Cu Marincea... e ceva, Prin-re marinarii noștri, Oameni de pe valea Bistriței, Fluierașul fermecat; Elena Pavel: Tinerețea lui Maxim; Timpuri Noi: Colhozul V. I. Lenin, Piscul [illegible], Aventurile unui pinguin; Alex. Popov, M. Eminescu: Inimă tînără; 8 Martie: Spre cer; Gh. Doja, 1 Mai: Școala curajului; Cultural: Colț alb; Constantin David: Cînd trandafirul înflorește; Unirea: Republica Populară Romînă și filmul de desen animat „Marinică"; Tineretului: Mitrea Cocor; Victoria: Săptămîna filmului spectacol; Alex. Sahia: Destinul Marinei Vlasenko; Flacăra: In sat la noi; T. Vladimirescu: Ruslan și Ludmila; Aurel Vlaicu: Agentul secret; Munca: Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușakov, seria a II-a); Arta, Ilie Pintilie: Aleko, Frații Liu: Popular: Poemul dragostei; Miorița: Profesorul de dans; Moșilor, 23 August: Prieteni credincioși, Donca Simo: Echipa de pe strada noastră; 8 Mai, Boleslaw Bierut: Inima noastră; N. Bălcescu: Agentul nr. 13; Rahova: Sevastopol km. 4; Olga Bancic: Vinovați fără vină.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.60.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii